

ഇരയിമ്മൻതമ്പി അവർകളാൽ

ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട

കേവലാഗ്ര കഥകളു.

(സാരാർത്ഥവിശദീകരണം)

മുദ്രാശയം,

ജി. എച്ച്. ശാസ്ത്രി.

&

കെ. ശിവരാമകൃഷ്ണശാസ്ത്രി.

ഇരയിമ്മൻതമ്പി അവർകളാൽ

മുദ്രാകരണപ്പട്ട

കേവലാഗ്രഹ കഥകളു.

(സാരാർത്ഥവിശ്യാതിനീ)

ഇതിൽ

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ജീവചരിത്രം, കഥാസാരം, വിമർശനം,
പുരാണകഥ, വൃത്താലങ്കാരങ്ങൾ മുതലായവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വ്യാഖ്യാതാക്കൾ,

ജി. എച്ച്. ശാസ്ത്രി,

&
കെ. ശിവരാമകൃഷ്ണശാസ്ത്രി.

പ്രസാധകൻ,

പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള,

വിദ്യാവിലാസിനി ബുക്കഡിപ്പിൾ

സന്നിധിമുക്ക് — ചാല.

S. V. Press, Trivandrum.

മുദ്രാ.

൨-ാം പതിപ്പ്—കാലി ൧൯൦൨.

പകർപ്പവകാശം പ്രകാരകൻ.

പ്രസാധകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജമാകുന്നു.

ഇതിൽ ആർ. നാരായണപ്പണിക്കർ അവർകളുടെ അവതരിപ്പവും
മുദ്രാപ്രകാരവും കൂടി ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

൧. ജീവചരിത്രം.

രവിവർമ്മൻ തമ്പി അഥവാ ഇരച്ചിമ്മൻ തമ്പി എന്ന് വിഖ്യാതനായ ഈ ഗുണമകത്താവ് കൊല്ലവർഷം ൯൮൮-ൽ തൃശ്ശൂർ മാസത്തിലുള്ള പൂത്തട്ടാതി നാളിൽ ഭൂലോകജാതനായി. തിരുവനന്തപുരത്ത് വിവിധപുരത്തുക്കളുള്ള കിഴക്കേമഠം എന്ന പുരാതന കുടുംബമാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനസ്ഥലം. ഈ മഹാകവി, ൯൯൩-ൽ നാട്ടനീക്കിയ രാജവർമ്മമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അനുജനായ ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പുത്രിയുടേയും, ശാസ്ത്രിമഹാസ്വംനെന്നു പ്രസിദ്ധനായ നടുവിലേക്കും വിധികളാലു കേരളവർമ്മൻ തമ്പാൻ അവർകളുടേയും ഏകസന്താനമായിരുന്നു.

മുത്താട്ട ശങ്കരൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായിട്ടുള്ളതായാണു വയസ്സിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി. കഞ്ഞിലെതന്നെ ബുദ്ധിമാനായ ഇദ്ദേഹം ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു കാവ്യനാടകാലങ്കാരങ്ങളിലും തർജ്ജ്യാകരണാദി ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അദ്ധിതീയമായ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു. ആദ്യമായി മറ്റൊരു ഏഴുതിത്തുടങ്ങിയത് ൧൪-ാമത്തെ വയസ്സിലാണെന്നു അറിയുമ്പോൾ തന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാവാസന ഉദരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. ബാലനായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പദ്യം ഏഴുതി എന്നതെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് അടിയറവച്ചപ്പോൾ അവിടന്ന് അതു നോക്കി “കവിത ഏഴുതാനായില്ല കരേന്ദ്രാഭി വായിക്കുക” എന്നു കല്പിച്ചശേഷം, താൻ ഈ കവിതയെ അഭിനയിക്കുന്ന പക്ഷം തമ്പി പഠിത്തത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു കവിതയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമെന്നും, തമ്പി ഒരു നല്ല കവിയാക്കി വരുമെന്നും സേവികന്മാരോടു രഹസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചതായും കാണുന്നുണ്ട്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ മുഖ്യമായത്, കീലകവധം, ദക്ഷയാഗം, ഉത്തരാസ്വയംബരം എന്ന മൂന്നു ആട്ടക്കഥകളും, സുഭദ്രാഹരണം, രാസകൂടിയ എന്ന രണ്ടുതിരുവാതിരപ്പാട്ടുകളും നവരാത്രിപ്രബന്ധം, മുറജപപ്പാന ഇവകളും ആകുന്നു. ഇതിൽ ഉത്തരാസ്വയംബരം ൧൯-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കല്പനപ്രകാരം

ണ്ടാക്കിയതാണ്. ഇതിനും പുറമെ, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനായി കിടക്കുന്ന താങ്കളുടെ മറ്റു ചില മണ്ണിപ്രവാളപദങ്ങളും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാശ്വതതത്വഗദ്യങ്ങളുമായി സാഹിത്യരംഗത്തിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ബാല്യം തുടങ്ങി ൧൦൩൧-ാം വയസ്സ് കഴിഞ്ഞുമാസത്തിൽ തന്റെ ൧൩-ാമത്തെ വയസ്സുവരെ യശസ്സുവീരനായ ഇദ്ദേഹം ബാലരാമവർമ്മ, മാർത്താണ്ഡവർമ്മ തുരും തിരുനാൾ, മുതലായ പല മഹാകാവ്യകൃതികളുടെ ബാല്യകൃതികൾ എഴുതിയെന്നും ൧൦൧൫-ാം വയസ്സിൽ പാണ്ടിയിൽ നിന്നും വന്ന രണ്ടു ശാസ്ത്രിമാർ കാളസൂക്തത്തിൽ വെച്ച പ്രശംസപ്പെട്ടുണ്ടാക്കിയ രണ്ടു ശ്ലോകത്തിന്റെയും അർത്ഥം തമ്പി അവർകൾ ഉടൻ തന്നെ പറഞ്ഞുശ്രദ്ധം മറന്നു. രണ്ടു ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കി അവരെ മകക്കിയതായും, തിരുമനസ്സിൽ നിന്നും സന്തുഷ്ടനായിട്ട് രണ്ടു കയ്യിലും വീർത്തുപല സമ്മാനിച്ചതായും കാണുന്നു.

ഇരയിമ്മൻതമ്പി, ശക്തി, നിപ്പുണത, അഭ്യാസം എന്നീ മൂന്നു ഗുണവും ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു കവിയാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ഉത്തമസാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. ശ്രംഗാര സന്തതിയും ഭക്തം പിന്നോക്കമല്ലെങ്കിലും തമ്പി അവർകൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് വീരാളികളിലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോർവിളികൾ മുതലായവ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. മണ്ണായി വാഴ്ത്തൂ ശ്രംഗാരത്തിൽ കാളിദാസനെ അനുകരിച്ചെന്നുവെങ്കിൽ, ഇരയിമ്മൻതമ്പി വീരാളികളിൽ ദേവദൂതിയെയും അനുകരിച്ചു നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സീമന്തപത്നീയാണ് വിശുതകവി യായ 'കുഞ്ചൻദാസി'.

Q. കർമ്മസംഗ്രഹം.

ഒരിക്കൽ ദക്ഷിണ തമിഴ്നാട്ടിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നപ്പോൾ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന ഇരുപതു വയസ്സിന്റെ ആദ്യകാലത്തുനിന്നും ഏതാനും ഉടനെ തന്നെ അത് ഒരു പൈൻക്ടി

യായതിനാൽ വളർത്തിവന്നിരുന്നു. സതിയെന്നു പേരായ ഈ കന്യക ശിവൻ ഭർത്താവായതിനു വേണ്ടി ബാല്യത്തിലേ തപസ്സുചെയ്തതുകൊണ്ട്. ഇങ്ങിനെതിരിക്കെ ഒരിക്കൽ ഒരു അസുരൻ കാമാന്ധനനായി പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിപ്പോൾ അവളുടെ തപോമതാഗ്നിയാൽ ദഹിച്ചുപോയി. പിന്നീട് സതിയുടെ സൗന്ദര്യവും ഭക്തിയും കണ്ടറി മുന്നതിനു വേണ്ടി ശിവൻ ഒരു വയസ്സായ ബ്രാഹ്മണന്റെ രൂപത്തിൽ മുമ്പിൽ ചെന്നു അവളുടെ ആഗ്രഹം അറിഞ്ഞശേഷം ശിവനെ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. ഈശ്വരമൂർത്തിയാകാൻ കേട്ട രോഷാകുലമായ സതി അവളുടെ നിന്നുംപോകാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ വാസ്തവരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷനാകയും, ഭക്ഷൻ ഉടനെ തന്നെ വിവാഹ ക്രിയ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

വിവാഹാനന്തരം ആരോടും പറ്റത്താകെ തന്നെ ശിവൻ അന്തർലോകം ചെയ്തു വിനീതം അറിഞ്ഞു ഭക്ഷൻ ദേവകൃത്തോടെ ശിവനെ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ ദേവന്മാരുടെ അപരമപ്രകാരം ശിവനോടു മാപ്പു ചോദിക്കാനായി അദ്ദേഹം കൈലാസത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 'മുൻവാക്കോളസമുദാസനായ ഭക്ഷന്റെ ഗർവ്വം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി നന്ദികേശ്വരൻ കൈലാസത്തു വച്ചു തുടങ്ങിയത് പൂർവ്വാധികം വൈരാഗ്യത്തോടു തിരിച്ചു നാട്ടിൽ ചെന്ന ശിവനുളള ഹവിർഭാഗം ആരും കൊടുക്കാൻ പാടില്ലായെന്നു ചട്ടം കെട്ടി.

ആ കാലത്തു് ബ്രഹ്മാവു് നടത്തിയ യാഗത്തിൽ, ഭക്ഷനിൽ നിന്നും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന അപമാനത്തെ ഭയന്ന ശിവൻ പ്രതിനിധിയായിട്ട് അയച്ച നന്ദിയെ ഏല്പാപേക്ഷ വളരെ ബഹുമാനിച്ചതു കണ്ട ഭക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തെയും ശിവനേയും വളരെ ധിക്കരിക്കയും നന്ദി ഉടനെ യാഗശാലയിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് ഭക്ഷൻ ശിവനെ ക്ഷണിക്കാതെ ഒരു യാഗം കഴിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു. അമൻ കഴിക്കുന്ന യാഗം കാണുന്നതിനു ഭർത്താവായതിനെ വകവെക്കാതെ പോയ സതി യാഗശാല

യിൽ വച്ച് പിതാവിനാൽ അപമാനിക്കുകയായി തിരിച്ചുവന്ന് ഭക്ഷണ കൊല്ലുന്നതിന് തെരുവിനോടു അടുത്തു; ഉടനെ ശിവന്റെ ഫാലാനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും വീരഭദ്രൻ സതി സ്തുതിച്ച ഭദ്രകാളിയുമായി ചെന്ന ഭക്ഷന്റെ തലയെടുത്തു യാഗത്തിൽ ഓദാദിച്ചു.

അനന്തരം അവിടെ പ്രത്യക്ഷനായ ശിവനോടു ഭക്ഷണ ജീവിപ്പിച്ച യാഗം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന ഭവനാർ പ്രാർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് ആട്ടിന്റെ തലയെടുത്ത് ജീവിപ്പിക്കുകയും യാഗം പൂർത്തിയാക്കി ഭക്ഷൻ ശിവഭക്തനായി വാഴുകയും ചെയ്തു.

൨. പൗരാണിക ഭക്ഷയാഗം.

ഒരിക്കൽ പ്രവാചകനായ നടുങ്ങിയ യാഗത്തിൽ ഭക്ഷൻ ചെന്ന സമയം എഴുന്നേറ്റ് അഭിവാദനം ചെയ്യാതിരുന്ന ശിവനെ, അദ്ദേഹം കോപാധനമായി 'യാഗത്തിലുള്ള ഓവിളം ഇല്ലാതെ പോകട്ടെ, എന്ന് ശപിച്ചു. സതിയേയും ശിവനേയും ക്ഷണിക്കാതെ ഭക്ഷൻ ആരാദിച്ച യാഗം കാണുന്നതിന്, സതി ശിവന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ പോകുകയും പിതാവിനാൽ അപമാനിക്കുകയായി അവിടെ വച്ചു തന്നെ യോഗത്തിൽ ഓദാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

നാളെനിൽ നിന്നും വിവരമെല്ലാം ഗ്രഹിച്ച പരമശിവൻ രോഷാകുലനായി തടയെ ഭൂമിയിൽ അടിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ വീരഭദ്രൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചോലനസരിച്ച് ഭക്ഷന്റെ തലയെടുത്തു ഭക്ഷണാഗ്നിയിൽ ഓദാദിച്ചു. അംഗഭംഗത്താലും മറ്റും ദുഃഖിതനായ ദേവാലികളുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് ബ്രഹ്മാവ് അവരോടു കൂടി കൈലാസത്തിൽ പോയി, യാഗപൂർത്തി വരുത്തുന്നതിനും ഭക്ഷനെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും ആയി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കരുണാനിധിയായ ശിവൻ ആട്ടിൻതലയെടുത്ത് ഭക്ഷനെ ജീവിപ്പിച്ചു യാഗകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

തദ്ദേഹം ജലത്തിൽ മുക്കിക്കിടന്നു തപസ്സുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ ഭക്ഷണം അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയതിനാൽ അഗതിയും വരുത്തിയെന്നും പിന്നീട് ബ്രഹ്മാവിന്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് ഭക്ഷണം സതിയെ ശിവൻ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തുവെന്നും വരാഹപുരാണത്തിൽ കാണുന്നു.

൪. കവികൽപിതാശാസനം

പെരുമാണികന്മാരുടെ കഥകളെ ഏതാനും ചില ദേശഗതികളോടുകൂടിയാണ് മഹാകവികൾ ഉപയാഗിക്കാറുള്ളതെന്നു കാളിദാസന്റെ ശാകന്തം, ഭവദൂതിയുടെ ഉത്തരഭാമയിതം മുതലായവ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതുപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ തമ്പി അവർകളും ദക്ഷിണാമുഖത്തിൽ അതിപൂർവ്വം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില മാറ്റങ്ങളെ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

൧. സതി തപസ്സുചെയ്തുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ പ്രഭവശിശു ശവദേശത്തെ പ്രാപിച്ച അസുരായിപൻ കവിയുടെ സ്രഷ്ടിയായെന്നും ഇത് സതിയുടെ തപസ്സുകൊണ്ട് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആദ്യമേതന്നെ ഒരു കത്തിയും താഴിയും, പുറപ്പെടുവിച്ച് അരങ്ങിലിരിക്കുന്നവർക്കു ഉന്മേഷം കൊടുക്കുന്നതിനും ആയിരിക്കാം.

൨. സതിയെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനും പരീക്ഷിക്കുന്നതിനും ആയി വന്ന 'ജരാതുമുഖാണിസുരൻ' കമാരസംഭവത്തിലെ ബ്രാഹ്മണവട്ടാരിന്റെ ഒരു പകർപ്പാണെന്നുള്ളത് ആദ്യപേരായും ശിവനിരയിലുള്ള സാദൃശ്യം തെളിയിക്കുന്നതാണ്. വരം കൊടുക്കുന്നത് പരീക്ഷിക്കാതെ പാടുള്ളതല്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചായിരിക്കാം ഇപ്രകാരം ഒരു പരീക്ഷ നടത്തിയത്. അഥവാ സതിയെ യോഗാഗതിയിൽ മേല്പിച്ച പാർവതിയാക്കുന്നതിന് മനസ്സിലാക്കുന്ന നമ്മുടെ കവി കാളിദാസന്റെ പാർവതീപരീക്ഷണം ഇവിടെ സതീപരീക്ഷണം ആക്കി എടുത്തതല്ല.

൩. ദക്ഷനെക്കണ്ടിട്ട് ശിവൻ എഴുന്നേറ്റില്ല എന്നുള്ള പെരുമാണികാരണം ഇവരുടെ വൈദേഹിന് പത്യാപ്തമാകും

തില്ലെന്നു വിചാരിച്ചായിരിക്കാം, ലോകാനുഭവവലിയായ നമ്മുടെ മഹാകവി 'വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ആരോടും യാത്ര ചെയ്തിരിക്കാതെ ശിവനെ അന്തർലോകം വെട്ടിപ്പിടിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തെ കപടവേഷം ഏടുപ്പിച്ചു സതിയെ മോഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചതും. അതും മന്ത്രിയാകാതെ ആസ്ഥാനത്തു കൂടി കൈലാസത്തിൽ ചെന്ന ഭക്ഷണ ശിവപാഷ്ഠനായ നന്ദിയെക്കൊണ്ട് അവരെ നിപ്പിച്ച് തിരിച്ചയപ്പിച്ചതും എന്ന് തോന്നുന്നു.

മ്. പലകാഴ്ചകളും നിർവഹിച്ച കൊടുക്കുന്നതിനാൽ പെരുമാണിക്ഷം കവികൾക്കും അത്യന്തം പ്രിയപ്പെട്ട ഭാരം ആകയാൽ ആയിരിക്കണം നാമഭനെ ഇവിടെയും സ്വീകരിച്ചത്. ദേവീവിയെ പതുതായി സൃഷ്ടിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാതെ പോയതിനാൽ നായകന് (ഭക്ഷന്) നാശമുണ്ടായതായി നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

മൈത്രാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ച സ്ഥായിയായ വിരതിനെ പോഷിപ്പിക്കാനായിട്ടാണ് സതിയെക്കൊണ്ട് ഭദ്രകാളിയെ സൃഷ്ടിപ്പിച്ചത്.

അവതാരിക.

൨൦൧൧

ഏതൊരു ജനസമുദായത്തിന്റെയും അന്ധകാരപരിപൂർണ്ണമായ ആഭിമാവസ്ഥയിലുള്ള ധീരജ്ഞാതീപത്തിന്റെ പ്രകാശത്തോടുകൂടി പ്രഭാവശിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ സംഗീതസാഹിത്യങ്ങൾ അസംസ്കൃതമായിട്ടോ അപകടമായിട്ടോ ബാവിശമായിട്ടോ കേവലം പ്രാകൃതമായിട്ടോ തന്നെയും ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠ അല്ലാതെ പ്രാശാദിച്ചിരുന്നെന്നു ധരിക്കാമെന്നുള്ളതിന് കേരളത്തിലെ മാവേലത്തുപാട്ടം, ഭദ്രകാളിപ്പാട്ടം, ശാസ്താവിൻപാട്ടം, അതുപോലെ ശബ്ദാതുജീവികളായ മറ്റു പാട്ടുകളും ഉത്തമലക്ഷ്യങ്ങളാണല്ലോ. ജാതീയസമുദായത്തിന്റെ പൗരനസ്സർവസ്വമായ വേദങ്ങളിൽ പോലും ഉദാത്താനുദാത്തസ്ഥിതിക്കേടങ്ങൾക്കൊണ് അക്ഷരങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിലും ഉച്ചാരണത്തിലുള്ള മാത്രാഭേദംകൊണ്ടു ഹിന്ദുവിന്റെ പാദങ്ങളിലും താരപോലെ (സാമവേദത്തിലെ നപോലെ) ആരോഹണമാനമധ്യതിയായൊരയ്യിരുന്നവനുള്ള സംഗതിയും സ്തംഭനീയമാണ്. വേദത്തിലെ സാഹിത്യരസം അത്ര തീർത്തുപിന്നെ അതിനുമപ്പുറം കേരളത്തിലെ ആഭിമാവസ്ഥയിലുള്ള ഗണിക്കപ്പെടുന്ന കാണിക്കാരും കലവടരും ഇപ്പൊഴുപോലും ഉപയോഗിക്കുന്ന പാട്ടുകളും ഭാഷയും വേഷവും ആഭിമാവസ്ഥയുടെ മാനത്തിനുള്ള ഒരു ഭോക്താണല്ലോ. ജയദേവരുടെ, അയ്യപ്പടി, മുതലായ കൃതികളിലെ പാട്ടുകൾ ഭക്തന്മാർ കീർത്തനത്തിന് ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ശരീരം പോലും വിസ്മരിച്ചു കൃഷ്ണനായിത്തീർന്ന് ആടുകയും പാടുകയും ചാടുകയും ഭാടുകയും ചെയ്യുന്നതും ഇന്നും കണ്ടുവരുന്ന കാഴ്ചമാണ്. ഇങ്ങനെ സംഗീതത്തിനും സാഹിത്യത്തിനും തലോടാ അഭിനയത്തിനും ഏതൊരു ജനസമുദായത്തിലും മനോമാത്രമേതായ ആഭിമാവസ്ഥയിലും അവകാശം ലഭിച്ചിരുന്നവനുള്ള നിസ്തർക്കമത്രെ. ആഭിമാവസ്ഥയായ സംസ്കൃതത്തിൽ ഈ വിധത്തിലാണ് രൂപകത്തിന്റെ ആവിർഭാവം. ക്രിസ്തു ജനിക്കുന്നതിന് എത്രയോ കാലം മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായവേദാദികളിൽ രൂപകത്തരങ്ങളുള്ള ബീജാവാചം ചെയ്തിരുന്നു.

നമ്മളത് തദ്ദേശീയപരിചിതനാകൂ സുഗ്രഹമാണെന്നും. അനന്തവും അപരിമിതവും ആയ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഈ വിധത്തിൽ രൂപകങ്ങൾ പ്രാദുർഭവിച്ച ഭാരതം മുഴുവനും പരന്നുകുടങ്ങി. ഭാസഭാസാദികവിഭാവനാർ സംസ്കൃതഭാഷാപര്യായിയെ മനീഷാഭാരം കൊണ്ടു കടഞ്ഞുണ്ടായ രൂപകരത്നങ്ങൾ കാലതരംഗങ്ങളാൽ ഭാരതത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോയി. കേരളത്തിൽ അവയുടെ പ്രാവശ്യം എപ്പോഴാണുണ്ടായതെന്നുള്ളതു ഓരോരുത്തർക്കുമറിയാൻ നിമിത്തമില്ല. എങ്കിലും തിസ്സു രാജാവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ മുൻപിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കലാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മുതലായ ചില പെരുമാക്കന്മാർ തപതീസംവരണം, സുഭദ്രാധനങ്ങളായ മുതലായ നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ രൂപകങ്ങൾ കേരളത്തിൽ വ്യാപനം ചെയ്തത് നിശ്ചയിക്കാം. കൊല്ലം ൧൯൦-നും ൨൧൦-നും മദ്ധ്യേ ജീവിച്ചിരിക്കാമെന്നുവിശ്വസിക്കുന്ന കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പുരാനാണ് മലയാളഭാഷയിൽ നാടകങ്ങളുടെ ആദ്യപ്രയത്നം ഇങ്ങനെയായിട്ടുള്ളതായത്. കൊട്ടാരക്കരരാജാവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ മുൻപു ഭാഷയിൽ കൃഷ്ണനാട്ടം എന്ന ചലനാട്ടുകുറി കാണ്മാനുൾക്കു അഭിനയിച്ചുപോയിരുന്ന പലരും കൊഴിക്കോട്ടു മാനവേലൻ രാജാവ് കൊല്ലവർഷം ൨൨൯-ൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണു കൃഷ്ണനാട്ടം. കൃഷ്ണനാട്ടം കഥയുണ്ടാകുന്നതിനു പറ്റുന്ന കാലത്തോളം കാലം കഴിഞ്ഞു.

കേരളരാജാവിനായ മാനവേലൻ രാജാവ് പ്രത്യക്ഷഗോപാലമന്ത്രം കൊണ്ടു ശ്രീകൃഷ്ണനെ സേവിച്ചു വരുന്ന കാലത്തു് രാജാവിനും ഇലഞ്ഞിമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബാലഗോപാലനെക്കണ്ടുവത്രേ. ഉടനെ അത്യാശ്ചര്യത്തോടെ ചിരിക്കിപ്പാൻ ചെയ്തപ്പോൾ ഭഗവാൻ അന്തർലോകം ചെയ്തു. രാജാവിനു അത്ഭുതമായി അറിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു മഴിപ്പീലി കിട്ടി. പിന്നീട് രാജാവ് ഇലഞ്ഞിമരത്തിന്റെ കൈവൃക്ഷം ഒരു വേണാടഗോപാലവിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി. ആ വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു് കൃഷ്ണസംബാധനമോടുകൂടി “കൃഷ്ണഗീതി” എന്ന

ന്ന കൃഷ്ണനാട്ടമുഖഭാഷി. ഈ കൃഷ്ണവാദിതലമെ നാടകജീതിയിൽ അഭിനയിക്കേണ്ടതിൽ മറ്റൊരു അട്ടക്കൊപ്പംകൂട ഉണ്ടാക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ തുറിക്കു കിട്ടിയ പീലിത്തലയും കൃഷ്ണമടിയിൽ ചെത്തി വെച്ചിരുന്നുവത്രെ. ഈ ചെത്തിയൊഴിഞ്ഞുത്താളം വാസ്തവമോ എന്നു തീർച്ചയാക്കാൻ പ്രമാണമാണ്. സൺ കൃതഭാഷയിൽ കേരളത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന രൂപകങ്ങളെയും 'ബോധപരി, മുതലായ കൃഷ്ണാഭിനയികളെയും കലാതന്മാരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കിക്കൊഴിച്ചൊട്ടു മാനുവൽ അധ്യക്ഷൻ മലയാളികൾക്കു നൽകിയ ആസ്ഥിതിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൃഷ്ണനാട്ടം ഉണ്ടാക്കിയെന്നു ചെറുത്തുത്ത് എത്രയായ ശക്തിയുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാനുവൽ രാജാവ് കൃഷ്ണകേതനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രാമനാട്ടം ഉണ്ടാക്കിയതു കൃഷ്ണാട്ട ഉണ്ടാക്കിയെന്നു വശാവുന്നതും കാതിനെ അഭിനയിക്കുവാൻ ഏറ്റവും കൂടെ ചെയ്യാവുന്നതുമാണ്.

ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ച മലയാളത്തിൽ കൃഷ്ണനാട്ടത്തിനു പ്രചാരമുള്ളതായിരുന്നപ്പോഴാണ് കൊട്ടാരക്കരത്തമ്പലം, കൃഷ്ണാട്ടക്കാരെ കൊട്ടാരക്കരയ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് സാമൂതിരി രാജാവിന് ഏതെങ്കിലും നായച്ചതും കൃഷ്ണനാട്ടക്കാർ വന്നു ചേരാത്തതിനാൽ അതിട്ട രാജാവിന് നാമിത്തം രാമായണം കഥ മുഴുവനും 'ബോധനാട്ടം' എന്ന പേരിൽ തെരുവ് മലയാളത്തിൽ നടപ്പാക്കണമെന്നുള്ളതിച്ച് രാമനാട്ടം ഉണ്ടാക്കിയതും, മാക്യാറ്റോ നമ്പ്യാരുടെയുള്ള നീരണം തുളുവിനു കാരണമായിത്തീർന്നുവെന്നു പറയുന്നതുപോലെയും മാനുവൽരാജാവിനോടുള്ള പിണക്കംകൊട്ടാക്കൽ രാജാവിലെ 'ബോധനാട്ടം' നിർമ്മിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചുവെന്നുപറയുന്നതും യുക്തിക്കു ചേർന്നതാണെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൃഷ്ണനാട്ടത്തിൽ കൃഷ്ണാവതാരകേട്ടിയ ആൾ കൃഷ്ണന്റെ മുട്ടിയിൽനിന്നും കിട്ടിയ പീലി അഭിനയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിന്റെ മഹത്വവും മേന്മയാൽ ഭരിക്കൽ കണ്ഠവായം അഭിനയിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥമായിത്തന്നെ കറുപ്പുവർണ്ണമായി നിറത്തിയിരുന്ന ആനയെക്കൊല്ലുകയും കാസർഗഢം ധരിച്ചിട്ടുള്ള ആളെ നിഗ്രഹിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു കൃഷ്ണനാട്ടം വേർപെട്ടു വെക്കുകയും ചെയ്തതുള്ള ആർക്കുവെന്ന് പ്രധാനം വാദിതലാകുകയും ചെയ്തതെന്നു പറയുന്നതു വാദിതലമെത്തിൽ

ദണ്ഡമന്ത്രിയായ പ്രതിഷ്ഠയെപ്പ്രാപിക്കുമൊ എന്നുള്ളതും നിശ്ചയിക്കാവുന്നതല്ല. എന്നായാലും കൃഷ്ണാട്ടരേഖാലെ കൊട്ടാരക്കര മാതാവും “നാമനാട്ടം” ഉണ്ടാക്കിയെന്നുള്ളതു്. തീർപ്പുതന്നെ. കൃഷ്ണാട്ടത്തിനു വടക്കൻ ഭിത്തിൽ പ്രധാനമുണ്ടായിരുന്ന തുകൊണ്ടു് തെക്കൻ ഭിത്തിൽ നാമനാട്ടത്തിനു പ്രധാനമുണ്ടാക്കണമെന്നു കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാൻ വിചാരിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ അസാധാര്യമൊന്നും വണ്ടുപയോഗം വഴിയല്ല. “തെക്കിണിസ്ഥലംവരും” “നരകംവരെയും” മുതലായകഥകളിൽകൊണ്ടും ഇപ്പോൾ നാമനാട്ടം എന്ന പേരുതന്നെയാണു് പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. കഥകളിയിലെ സംഗീതസാഹിത്യങ്ങൾ പ്രശസ്തവുമാകുന്നു. ഒരു കഥകളിക്കാശത്തിൽ പാട്ടുകാർ, ആട്ടുകാർ, മേളക്കാർ, തിരശ്ശീലപ്പിടിക്കുന്നവർ, പെട്ടി എടുക്കുന്നവർ, വേദം ധർപ്പിക്കുന്നവർ, എന്നിപ്രകാരം കുറഞ്ഞ പക്ഷം ഇരുപതു ഇരുപത്തഞ്ചിലധികം ആളുകൾ വേണ്ടിവരുമെന്നാണു് പറയാറുള്ളതു്. വടക്കൻഭിത്തിൽ ഇപ്പോഴും കഥകളിക്കുള്ള കൊട്ട ഭകുരക്കുന്നാരാട്ടുകൂടി പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം വന്നുവന്നിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കുപോലും അങ്ങനെയ്തൊന്നു ഒന്നാമതായി സ്ഥലം പിടിക്കുക പതിവാണ്. പലവണ്ണമിതായും, കഥകളിയിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന മേലും അതിർവലനീയമെന്നേയും ഇപ്പോഴത്തെ നാടകങ്ങളും കുറവും കഥകളിയുടെ ശതാംശംപോലും യോഗ്യതയെ പാട്ടിലോ അഭിനയത്തിലോ അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നും എന്നൊട്ടെന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. “കഥകളിയിലെ കൈയൊ കലാശവും ഞാറിയാതെ” അതിനെ പുറമിക്കാഞ്ഞു മറ്റൊന്നുവരും കഴുതപ്പുറത്താണോ കർപ്പൂരത്തിന്റെ വാസന എന്നു പഴമൊഴി പറഞ്ഞു സമാധാനിക്കുകയോ വഴിയുള്ള. “പുതുക്കൊരി” നമുക്കു വന്നുനോട്ടുകൂടി പഴയവസ്തുക്കളിലുള്ള ആശങ്കയും അഭിമാനവും അഭിമാനവും വെടിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ കഥകളിയും തിരസ്സ് മുതലായൊന്നുള്ള കാളിദാസൻ, ദേവതാമുതലായ മഹാകവികളുടെ കൃതികളിൽ കാണുന്ന ശ്രംഗമവീരഭിരസങ്ങൾ കഥകളിയിലും കാണുന്നുണ്ടു്.

“മല്ലമല്ല ചല്ലികൾ പതുലവർന്നിരമൂടി
നല്ലവയ്ക്കുകതന്നെ നലകൊടുക്കുകി
പല്ലവായാലിതാപരിചൊടുക്കതന്നെ
വല്ലഭകൈവാഴുന്നവാരാക്കി മാർപാടെ”

“പുതനമോക്കൾ”

“മേൽവനംവന്നതിച്ചിട്ടും മൊത്തായില്ലവെല്ലോ
അവിടവകമിതുകൾക്കൊന്നിറുത്തുവർ പരിഹസിക്കും”
“വേണ്ടിപ്പോർക്കുംപ്രാണാപായം
ഭരിച്ചുപോട്ടും പേണ്ടതൊടുവാൻ”
“താഴ്വരകൾക്കൊക്കെ കരളുണിനി എന്തിനേണ്ട
പോട്ടുകൊണ്ട കെട്ടിപ്പുറംവെച്ചുവെട്ടി”

നല്ല പരിതം

ചില്ലിയുണ്ടാകുന്നില്ലാത്തല്ലാതെനല്ലൊ
പാല്ലാലാതെമരകതികൾക്കല്ലാ മരകതിന്തിതെല്ലൊ
മല്ലമല്ലമൊ മകൾക്കൊക്കെ നല്ലൊരുപേ
മൊല്ലവതിനിന്നൊന്നി മല്ലമിഴികൾമണിക്കൾക്കൊക്കെ
“നിതാതകവലവായ”

എന്നിങ്ങനെ മലയാളനാടകങ്ങളായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കിലും സംഗീതത്തിൽ പുറമെ സാഹിത്യരസവും പ്രാപ്തം പ്രതിപാദിക്കുവാൻ അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവവേദനീയമത്രെ. അതുകൊണ്ട് കഥകളി എഴുതുന്ന ഒരാൾ “ഗായകൻ” ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. സംസ്കൃതനാടകങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്ന സമ്പ്രദായം നോക്കുമ്പോൾ അവയിൽ സംഗീതത്തിൽ അത്രയധികം പ്രാധാന്യമില്ലെന്നാണ് തോന്നിക്കേണ്ടത്. “മോളവികാഗ്നിമിത്രം” ഇടക്കിയ നാടകങ്ങളിൽ ഗീതീരിതിയിൽ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കഥകളിപ്പോയിതാലായില്ല നോക്കുമ്പോൾ അവയിലെ സംഗീതം തൃപ്തമാണ് എന്നാണ്. സമസ്ത തിരുക്കു സ്തോത്രപ്രസ്ഥാനങ്ങളായ സംഗീതസാഹിത്യങ്ങൾക്കു സമപ്രാധാന്യം കഥകളിയിൽ മാത്രമേ കണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ. താളമേളപാദികൾ അറിഞ്ഞു സംഗീതത്തിൽ അനുമാസ്യമായ പരിചയം നേടി അതാക്കൊന്നിപ്പു സാഹിത്യത്തിലും ഒരു പ്രതിഭ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള “ഗായകൻകൊക്കിലങ്ങൾ” എഴുത.

[illegible]

കഥകളിലൂടെ ഒരു സാമാന്യവർഗ്ഗത്തിന് നേരക്കുറവോടെ ആയിട്ട് വിജയം നേടുകയോ പരാജയം വേണ്ടതോ ആണെന്നു കരുതുകയില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. കഥകളിലൂടെ ആരും മരിക്കില്ലെന്നു തോന്നും (വന്ദനരൂപമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു് തോന്നും). സാക്ഷരതയിലെ പ്രാജ്ഞാനത്തിലെത്താത്തവരെ ഇതിൽ കഥകളുടെ ഒരു കൈയ്യ വൃത്തവും കാണിക്കാറുണ്ടു്) കഴിഞ്ഞു ഒന്നാമത്തെ സ്റ്റോക്കത്തിൽ നാലുകണ്ടയും അഥവാ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പ്രധാനപാത്രങ്ങളോടു പ്രകാശിപ്പിക്കാതെ കഴിയുകയില്ല. നാലുകണ്ടയുടെ പ്രിയതമയോ പ്രിയതമകളോ ഉണ്ടായാക സാധ്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ ചന്ദ്രബിന്ദോ ആകാശത്തിൽ ഉളിച്ചു പൊങ്ങി വന്നിരിക്കും. ഉടനെ നായിക നായികന്മാർ ചന്ദ്രബിന്ദോയോടുകൂടിപ്പോയി. ഒരുങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ചടങ്ങുകൾ നിർവഹിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അടുത്തു ആരാമയോ സരസ്വതാകാണാതിരിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്. കഥാ നായികയോ പിന്നീടു എങ്ങെങ്കിലും ഒരു രാജാസനയിൽ നിന്നോ രാജാസനയിൽ നിന്നോ ഉപദ്രവം വന്നാലോതെ ഗത്യന്തരമില്ല. അപ്പോൾ നായകനോ തൽസംബന്ധികളായ മറ്റൊരാളോ രാജാസനയെ സംഹരിക്കയും ചെയ്യും. കൊട്ടാരക്കരയെ നൃപാന്റെ ആട്ടംഗം കഴിഞ്ഞാൽ കഥകളികളിലെ പോക്കു പിന്നീടു പ്രായേണ ഈ വിധത്തിലാണു്. കോട്ടയത്തു തമ്പുരാന്റെ 'കിരീടാവലം' ആട്ടംഗത്തിൽ ദമനിയന്തരങ്ങളെ മോഹിതമാക്കുന്ന മണിയും നവകുസുമങ്ങളെ കേന്ദരസേനമകിട്ടിടാൻ മറ്റൊരാളിലാഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടു് എന്നു പറയാണു് പിന്നീടുള്ള ആട്ടംഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നപ്പെടുത്തലുകളെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് തോന്നുന്നു. കോട്ടയത്തു തമ്പുരാന്റെ കഥകൾ അധികവും വായനയനുഭവമുള്ള പിന്നീടുണ്ടായിട്ടുള്ള കഥകളിൽ അധികവും വായനയ്ക്കു വേണ്ടതോ ആയിട്ടാണു് കമ്പോളത്തു്.

കത്തിടവരും കഥകളിയിൽ പ്രവേശിച്ചിടത്തിലേക്കു കവികൾക്കു സമ്മിച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ല. വല്ലവിധത്തിലും കത്തിടം താലയും വന്നുചേരുന്നതിന് കവികൾക്കു ധാരണയും കണ്ടുപിടിക്കുയും അഥവാ താന്തി മുഴുവനും കഥകളിയും കണ്ടു ഉൾക്കൊള്ളുയും വെൺ ഉറക്കവും തുടങ്ങി മനത്തിലിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ കേൾക്കുകയുമാകിയും" ഒരു ചൊരിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുകയല്ല.

കേരളമുള്ള തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, അഗതി തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, കിളിപ്പന്തർ വിദാൻ കോയി തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, ഉണ്ണായിവാക്കർ, ഇരയിമ്മൻതമ്പി ഇവരാൺ കഥകളികളിലെ അഞ്ചു മഹാകവികൾ.

കേരളവിദ്യാരംഭകളായ കഥകൾനാലഞ്ചുതൊണ്ണീർമാർ-

ഏഴുപത്തുനൂറ്റാണ്ടുനാലുതമ്പിയുടെ മൂന്നാമത്തെപ്പതിപ്പുതൊണ്ണീർ, എന്നു ഉണ്ണാകാർഗ്രന്ഥിൽ, ഉണ്ണായിവാക്കർ രചിച്ചുള്ള കവികളുടെ കേരള ചരിത്രപ്രകാശപ്പട്ടികയാണ്. ഉണ്ണായിവാക്കർ ആ ഉണ്ണാകാ കൊണ്ടു കാണിച്ചിട്ടുള്ളതിലാ അദ്ദേഹം മന്നാലതായി നില്ക്കുന്നവനെ സാമുവേൽകാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതാണ്.

കീഴകവാഡം, ഉത്തരാസപതംവരം, മേൽകാശം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു കഥകളികൾ ഇരയിമ്മൻതമ്പിയെപ്പറയുന്നുണ്ട്. ഇവയുടനും ഇപ്പോഴും കളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. നാഡ് കൃതം, മലയാളം, എന്നീ ഭാഷകളിൽ അപാരമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം, കവിതാവാസന, സൗമ്യബാഹ്യം, നവഗീതജ്ഞാനം, ദൈവികത്വം, ഗുഹ്യവിശ്വകുതി, തുടങ്ങി മുതലായി ഒരു കഥകളിയുണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ട സകല ഗുണങ്ങളും ഇരയിമ്മൻതമ്പിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഉത്തരാസപതംവരത്തിലെ പ്രേമനാദാലികയകൾക്കുവേണ്ട വചനങ്ങൾ പ്രാണനായക" എന്ന പദവും ഉത്തരാഗത്തിലെ പ്രേമനാദൻവാണീശ്വരമോദവാണി" എന്ന പദവും സംഗീതസാഹിത്യപരമായുള്ള ഒരു സമയത്തിൽ ഉണ്ണാതിരക്കൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പ്രേമനാദൻ പ്രാണനായകനാണിതിൽപ്രകാരം-

കേരളീവിടലാലനനട്ടെണ്ണി" -

കീഴകവാഡം,

പ്രേമനായാലിപ്പുവരംഗയതാകും പെണ്മണിതന്നു കേളവമിറ
[മധ്യം]

ബെണ്ടതിന്റെമിഴന്നതിരേലം പുഞ്ചതികാണുകനിതംബി

[നിമെന്ദലേ

ഉത്തരംസാധനംവരും.

മുതലായ ഭാഗങ്ങളിൽ കവിയുടെ കല്പനാചൈതന്യം, പ്രാസപ്രയോഗലാലസ്യം, ശബ്ദാത്മ സാമർത്ഥ്യം, ഭാവോദ്യമിഷ്ട മുതലായ ഗുണങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുന്നു.

“കോകിനിൻമുഖംകണ്ടു ചന്ദ്രനെന്നു ചിന്തിച്ചു

ഏകാന്തവിരമത്തെ ശങ്കിച്ചിതാ

ഏകലോചനംകൊണ്ടു കോപമൊടുക്കിനെന്നയും

ശോകമൊടുപറഞ്ഞു നോക്കുന്നപക്ഷിയെയും”

മുതലായ ഉത്തരസാധനവോർത്തിലെ ഭാവങ്ങൾ ഏഴുതിട്ടുള്ള കവിയിൽനിന്നു അന്നെന്താണു്—

“കോനന്തതിരും കിടന്നൊന്നല്ല കോമളങ്ങൾമധ്യരോ”

മുതലായ താഴെ മുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥമായ ദക്ഷിണഭാരതീയ സാഹിത്യരസം പല സ്ഥലത്തും വ്യക്തമായിക്കാണുന്നുണ്ടു്.

“പനിമതിവിഷംമുതലായമതിമരണ

പാനിതമുദാസാധനമുദകളിനെ

വനാജഭാവിതനാഭിയിന്നു

മതിയാർജ്ജ്വതമില്ലവിശ്വാസം”

എന്ന പദത്തിൽ സൂരിയെന്ന പ്രതിപാദ്യപ്രശ്നാലങ്കാരങ്ങൾ തീർച്ചയായിട്ടും ചർച്ചകൃതികളുകൾ തന്നെ.

“നോമകൈമാലസാഗരപിനാഭോഭവിവസുന്നല്ലൊ”

“മുഖമുദാസനൻ പീഠിവാണുപമിപ്രവരനദർശനം-

[കാലം”

ഇങ്ങനെ അത്യാപചയങ്ങളും സ്ഥൂലമായി പ്രതിപാദിക്കാൻ കവിജ്ഞാൻ സാമർത്ഥ്യം അത്യാഭ്യുദായി ദൈർഘ്യമുള്ള കാലങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ടു്.

“തല്ലാലൊത്തനരോപാഭിഭക്താജ്ഞാതാത്മമിച്ഛുവു -

മതിപ്പുതീക്കോളാപഭയമുദാതകാപരണിജഗന്തീ!

ഉന്നതാത്മാകൾക്കുറന്നുറന്നുവെക്കും, കൂട്ടമന്ത്രിനമുനി

മുഖംകൈവൃന്ദാശ്വതിവേദം ശാമമുദാസനമൃതമൃതകാലം”

‘കിരകരവൈതേരവൻ! മുനിശ്വര! കിരകിരാനയനം’ എന്ന അഞ്ചരീതികളിൽനിന്നുള്ള കൃത്യയുടെ പുറപ്പാടിൽ സ്മരിക്കുന്ന കൈദാസം ഭക്തയാഗത്തിൽ

‘തേജോലോമ്യത്വപ്രകാപം.....വചഞ്ഞ്’ എന്ന വീരഭക്തിന്റെ പുറപ്പാടില്ലാത്ത ശ്ലോകത്തിലും പദത്തിലും തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഭക്തയാഗത്തിലെ വീരഭക്തിന്റെ പുറപ്പാട് അഞ്ചരീതികളിൽനിന്നുള്ള കൃത്യയുടെ പുറപ്പാടിനെത്തന്നെ സാരം വെമ്പലിൽതന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഭക്തയാഗത്തിന് അയാളോടു തീരാഗവന്തം മാതൃത്വം സമ്പത്തിലെ കഥ ഇപ്രകാരമാണ്.

ചൊരു കണ്യപാദിപ്രജാപതികൾ അനുഷ്ഠിച്ച യാഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ശ്രീപരമേശ്വരൻ ശ്വന്തനായ ഭക്തനെ അത്രയധികം മാനിച്ചില്ലാപാലും. ജാമാതാവിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തി ഭക്തൻ ഒട്ടും രസിച്ചില്ലെന്നു പറയേണ്ടല്ലോ. ‘പരമേശ്വരൻ യദിദംഗം കിട്ടാതെ പോകുന്നു’ എന്ന ഭക്തൻ ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. ചക്രശ്വരപാദിപ്രജാപതി പ്രഥമത്തെ നീയനായ നന്ദികേശ്വരനും ഭക്തശ്വരം സഹിതരായ ‘ഭക്തനും അന്തഃപരനും തത്പരന്മാസ്വാധാമിതരായിത്തീരട്ടെ’ എന്നു പ്രതിശ്ഠാപനം ചെയ്തു. അന്തഃപരനെ ശപിച്ചതിനെപ്പോലും ഇതുമാർന്നി ‘നന്ദികേശ്വരനിത്യതനാമരം പാപം അധരായി ഭവിക്കട്ടെ’ എന്നു വേറൊരു ശാപവും കൊടുത്തു തുറന്നിടുകയും ശാപകാലംകൾക്കും ശമിച്ചു. ഭക്തൻ സ്വന്തമായിട്ട് ചെന്നു. ഔഷധസ്തരികാഗത്തിൽ കോപ്പുകുട്ടിയെക്കണ്ടി. ത്രിദശകവാസികളെല്ലാവരും സ്വപിതാവിന്റെ മഹാജ്ഞാ കാണാൻ പോകുന്നത് കണ്ട് ഭക്തപുത്രിയായ സതിയും ഭർത്താവായ പരമേശ്വരനെ പ്രാപിച്ച ഭക്തശ്വരം കണ്ടുവരുന്നതിനു അനുവാദം വോദിച്ചു. ഭക്തശ്വരനോടൊന്നിച്ച് വിശ്വദീപ്തിയെന്ന ഭഗവാൻ സരീഭാവിതാഴ്ച ചിത്രയെക്കണ്ട കാണാൻ പോകുന്നത് ദോഷത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞു സമാധിസ്ഥനായിത്തന്നുപോയി. സംഭവമായ ബ്രഹ്മപാപമുത്താൽ ശ്രേണിയായ സതിഭാവി ഭർത്താക്കൂടെ മാനിക്കാതെ യാഗശാലയിലുള്ള ഉത്സാഹമെപ്പട്ടു. സ്വാധീനിയെ ഭൂതഗണങ്ങളും അനുഗമിച്ചു. അഗാധമായിട്ട് ചെന്നു ചെന്നു ദേവി ഭക്തനെ

[illegible]

E 0911 W 0 S C

1000

ஜி.கே.சிவரத்ன சுவாமிநாதன் என்பவர்
கன்னடம், தமிழ், ஆங்கிலம், தெலுங்கு
மொழிகளில் கவிதை எழுதினார். இவரின்
கவிதைகள் மிகவும் பிரபலமானவை.

தமிழகத்தின் மொத்த மக்கள்தொகையின் 10% க்கு மேல் பாலினம் அல்லாதவர்கள் வாழவில்லை.

[illegible]

സംഭാവ്യതയ്ക്കായി കൃത്യ പദ്ധതിയിടാം

ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പ്രൊഫ. വാസ്

[illegible]

இவ்வாறிருக்கையிலும் இவ்வுத்தரணம் எய்தியதற்கு முன்பாகவே அந்த
அரசினால் உத்தரவிடப்பட்டது. எனவே அதன் பின்னர் நடந்தது.

ദിക്ഷാനാമ പുരാ കിളാഖിലകവാ

ഭക്ഷഃ പ്രജാനാംപതിർ-

**പ്രകൃഷ്ടീശാഭിമാതാ ഇരണൈനപരമം
ഭാസീരസീമദ്യതിഃ.**

ഖണ്ഡങ്ങൾ.

എ.	ഭാഗയയവാഹിതാശി	ഭാസുരശീരൻ
	യോഗമാർഗ്ഗവിനാശൻ	യോഗവാഹിനീരൻ
റ.	സാധുഭാകചിത്താമണി	ചാരുതരശീരൻ
	ബാധിതവിഭാധിജാലൻ	ബന്ധജനപാലൻ
ഇ.	ധമ്മകൽപരാജനൻ	തപസകാനിതൻ
	നിർമ്മലമാനസനാഥൻ	നീതിതാൻ വിനീതൻ
ൽ.	വേദോസ്താഭികോവിൻ	വേദവല്ല്യജാനി
	മേഘകല്പാണം വാണ	മോളഭാഗ മാസി.

നന്ദം. സുതനീലപുണ്ഡരാം. കൃതി=വളരെ സുഖമർത്ഥം. ഇന=ഇവിടെ ശാഖാ=വരമെന്തിവരൻ. പെട്ടുരയും കരുതുമ്പോൾ അല്ലാത്തതിവരയ. പ്രാപ്തവാൻ=പ്രാപിച്ചവൻ. അഖിലകവാദം=എല്ലാ കവാദിപ്പോലും പരിചയമുള്ളവനും. വെളിപ്പെടുത്തൽ=വിനീതമാക്കുന്നു. അനവരതം=തുടരുന്ന. ഗുണഭാഗം=ഗുണങ്ങളാൽ. അസീമദ്യതി=അതിതരം ഭക്തിഭാവത്തിന്വരുമായ. മരണാനന്ത പ്രജാനാംപതി=ഭക്ഷൻ എന്ന പ്രജാപതി. പുരാ=പണ്ട്. അസീരസീരൻ=ഉന്നാദിത്തവരയ. അർത്ഥ വികൃതിഷ്ടം—വൃത്തം.

ഭക്ഷൻ ബ്രഹ്മാവിന്റെ വലംതാൽപര്യത്തിന്റെപിൻനിന്നും മനിയുദ്ധത്താൽ അയാളുടെ പുത്രിമാരിൽ വരി പെർ ചത്താൻ കഷ്ടമായതും, നന്ദന്ദൻ കഷ്ടപ്രവൃത്തികളുടെ ഭാഗ്യമാനയും, സന്ദി എന്ന ഒരു കമാരി നിവരൻ അശ്വനയും തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ഇന്ദ്രൻ, സൂര്യൻ, സോമൻ ഇവരായി ദൈവകുടുംബത്തിൽ ഭക്ഷൻ, നന്ദൻ, സപ്തർഷിപര ഇവരെയും പ്രജാപതികൾ ഇവർ ചെന്നവണ്ണം കഷ്ടപ്രവൃത്തി ഭാഗ്യത്തിൽ നിന്നും ജീവിച്ചുവന്നതല്ലല്ലോ തന്നെയല്ല നിമിത്തമായത് മഹത്തമമായ നന്ദനും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹം നടത്തിയ മത യാഗമാണ്.

ഭാഗയയവാഹിതാശി=ഭാഗയയജ്ഞിന്റെ ഭാര്യയെന്ന് ഇവിടുകവാ

പല്ലവി.

പുത്തൻ വാണീ ശ്രീമത മത വാണീ
പുവണി-വനവണീ

അനുപല്ലവി.

കാഞ്ചി സമയമേവ സമനീയം
കുനിയൊട്ട വിവസ്യന്ത രജനീയം (പുത്തൻ)

ചരണങ്ങൾ.

൧. കുണ്ടാലോ ശരിയില്ലെങ്കിലും
കുണ്ടാകാളിതൊന്നാകാം
കുണ്ടാർത്ഥമാണാമൊന്നവയല്ലീപോ
അങ്ങിനിറകൃത തിമിരമാകാം (പുത്തൻ)

൨. പനിമതിയില്ലെങ്കിലും മൃഗസമമിഹേദമേ
പണിതുതന്നെയാളൊന്നു കളിയാ
വനമേ ദണ്ഡിതനാം വിവി ആന
മതിയാണീ ചാത ഹിപ്പവിധാനം. (പുത്തൻ)

നീ (പോകുൻ) ചാതം = അധികമായ. ആമോദം സാധാരണമല്ലെന്നു
അർത്ഥം കല്പനയും ഇവകളെ. മാത്രം = മകാട്ടുക്കുന്നവളായും. സമനം =
സമയത്തുകൂടി. ഉപയോഗം = സമീപത്തു വന്നവളായും. പൂർണ്ണവനമെന്നും
പ്രാപ്തിയിലായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയവളായും ഇതിർന്ന. പൃഥ്വീ = അപ്പോ
മാത്രമായ. ആവോഴ്യം = കണ്ടിട്ട്. കാതരം...വാത്സര്യം ഉണ്ടെന്നു രാഗം,
പൃഥ്വീ, നന്ദനം ഇളക്കുക കഴങ്ങിയ മനസ്സാഴ്ചകളായവയായിട്ട്. വ്യാജ
വാക്യം = ചരണമല്ല. ഗുണം = നൃഗം.

പുത്തൻവാണീ = പുത്തൻപോലെ പുത്രി പരസം പോലെ അത്ര ഇവ
കൂടി സംസാരിക്കുന്നവളെ. പുവണി-വനവണീ = പു പൂർണ്ണവും. വനം
= മരംപോലെയുള്ളതായ വേണിയോടു കലമുടിയായതുകൊണ്ടുകൂടി മേക
ക്കാൻ. വാണീ = വാഴ. കൂടും = കേവലം (ഇവിടെ വാണീ അർത്ഥത്തി
നു മേയ്ക്കാൻ തീയിതന്നുവിട്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കു പ്രയോജനമില്ലെന്നു) ക
രണം = അല്ല പ്രിയം. സമയം = ഈ സമയം. (ഈ അർത്ഥം) സമനീ
യം = മരണമെന്നും. (കുതിക്കൻ യോഗ്യം) ഇതും സമനീ = ഈ മാത്രം. കനി
യോടുകൂടി തന്നെയാണുപോലെ. വിവസ്യന്തം = പൂർണ്ണവനം.

അങ്ങി! മരം നവദിപ്പുള്ളതും. കുണ്ടാകാളിതൊന്നാകാം = കുണ്ടാ

02. காக்கைத்திடம் காக்கைநாடுவ!
காக்கைநீ நீ மக வுதிக ஸமீதவ
ஸாமாசு மயுதாபாதுவி தே
ஸாமஜஸமிநீ! அமிக தே கலிதனா (பூரணம்)

സാമൂഹികചരമം—കുടുംബം

ವಿಷಯಗಳು

൧. സർവ്വതലങ്ങളിലെ മനുഷ്യജാതികളിൽ സമത്വം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള സാമ്പത്തിക പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള കമ്മിറ്റി.

[illegible][illegible]

ബ്രഹ്മരത്നം പദ്മനാഭനാഥയെ തരികുന്നത്: ചന്ദ്രാക്ഷത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു യോഗി പാണ്ഡിതം. നിരന്തര മലം പൊലയുള്ള ഒരു വസ്ത്രമിനെ ള്ളി സ്തുതിക്കുന്നതോടെ വിവാഹിച്ച് ബ്രഹ്മരത്നം ചന്ദ്രനെ പണിയാൽ തുടങ്ങി, അപ്പോൾ അതിന്റെ കാരണകൊണ്ട് അടുത്തുള്ള കർമ്മ തത്സമയമായ താമര അങ്കുരം ഉടങ്ങി. ഉടനെ ബ്രഹ്മരത്നം ചന്ദ്രസ്തുതി ചെയ്യാലായിതു നീമിത്തം ചന്ദ്രൻ പരിപൂർണ്ണമായോരണിയെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനാൽ ഉദ്ദേശ്യകാലം മുഖാമം പണിമെട്ടിയി. യം കണിടേതു" ല്ല നീയം.

காரணம்.....(புறவகையிதழ்மாதிரி) காரணம்: புறவகையிதழ்
 மாதிரி=தொகுப்புகள்: மாதிரி. காரணம்: காரணம்: காரணம்:
 காரணம்.

எனவே = $\frac{1}{2} \times 100 = 50\%$. எனவே பின்னொரு மூலமாக மாற்றுவதன் =
 மூலத்தின் 50% மிகுந்தது = $50\% + 50\% = 100\%$. எனவே மூலத்தின் 100% மாற்றம்.

൨. ഒർത്തുപാദിസമ്പന്നമല്ലാ പാതികാൽ പാദം വർമ്മം
ബാതു നിന്റെ അർത്തംകൾപ്പാൻ ആന്മയംവാഴുന്നൻ.
൧൩. കാമുകമുഖനാ കണ്ടാൽ കാമിനിവകോരിയിങ്ങ
താമസിച്ച നിന്നീടാതാ താമസനേത.

കല്യാണി—ചെമ്പട.

യമിനാം പ്രവാദ കരാപിപുണ്യം
യമനാം സ്തോതൃനാഗതപ്രകാശേ
അമനാശമനീയതാനുഭവീയാം
പ്രമനം വീര്യ സവിസ്തൃയം ജഗാദ്ധേ.

പല്ലവി

കൃത്തിസ്താനന്ദം നരകീടന കാമം
കാളിനിനദി സംസ്തതം.

ചേന്ദ്രം=കാമകുന്ദം ജ്ഞാനിന്റെ മയമാകുന്നു. ഇന്ദ്രം=ചന്ദ്രനെ (രൂപകാലം കാണാം) കാമിനിവകോരി=കാമിനി (കാമ്യ)യാകുന്ന ചരകാരപ്പഞ്ചകി. കാമരസം=കാമര. ചന്ദ്രനേതനാൽ ചരകാരപ്പഞ്ചകി സംസാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കവിവചകപ്രസിദ്ധി.

കരാപി=കരിയുടെ. പ്രവാദം=മാവിലെ. യമിനാം=പ്രവാദം=മിശ്രിതം നിങ്ങളുടെയും. സ്തോതൃനാം=കുതിക്കുന്നവരെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി. പുണ്യം=മറ്റൊന്നും=പരിശുദ്ധമായ ജനനത്തേ, തത്ത്വം=പ്രാപിപുണ്യം ആയ. (വകുപ്പ്) നദീയാം=ആ നദിയുടെ. അമനാശ്=അമനീയതാം=അനല്പമായ കോമിയെ. വിര്യം=കോമിപ്പം. പ്രമനം=സന്തുഷ്ടനായിട്ട്. സവിസ്തൃയം=അത്യുഷ്ണമോടുകൂടി. ജഗാദ്ധേ=മേന്തി. ഇന്ദ്രിന്റെ 'മനപ്രദത്തേ, എന്തെന്നായി കിടന്നതൊന്നുകിലും മനസ്സ് എന്ത് പ്രാപ്തപദമാക്കുന്നതു് അതിൽ പുഴുങ്ങുന്നനായിരിക്കും. അതുപോലെ ജഗാദ്ധേ എന്നു ശ്രീയുടെ പുകൾ ജഗാദ്ധേ(പ്രവാദം) എന്നാകുന്ന പക്ഷം ഇന്ത് വർത്തിക്കുന്ന ചരകാരിയെ സപരമ്പ്യം തുടങ്ങിയും "പക്ഷപാദന കാളിനിയിൽ മുഴുകിമോ" എന്ന അടുത്ത ശ്ലോകപാദത്തിന് പുറമെ തിടരാകും ഇല്ലാത്തതായും ചെമ്പുന്നതാണ്. സർ=അയാൾ. വിസ്തൃയം, ജഗാദ്ധേ=പ്രാപിച്ചു (വിസ്തൃതിച്ചു) ഏത ഒരുവനും ഉപമയി—മൃതം.

കാളിനി=മറ്റൊരു ! മറ്റൊന്നി സ്തുതിക്കുൻ പുതിയായതുകൊണ്ടു താ

അനുപല്ലവി.

പ്രതിജ്ഞാദൈവമുള്ള നാല്പാലത്തൽ ഗുണമുള്ളതല്ലാം
വർണ്ണിച്ചാനാവതല്ല കണ്ഡലീശൻചൊല്ലും. (കണ്ണി)

ചരണങ്ങൾ.

൧. ജ്ഞാനെന്തെല്ലെവിളിതാനും വെടിഞ്ഞു പര-
മാനന്ദാകാശപൂർണ്ണമാനസന്മാർ
നാനാമനികൾവന്നു സ്നാനവുംകൊല്ലു മൊഴമ്മ
ധ്യാനാപൂർത്തിയാക്കീരകാനനെ വാഴ്ത്താംവോ (കണ്ണി)
൨. നളിനങ്ങളുളളിവുണ്ടമിളിന്തങ്ങൾ കാന്തമാർകൻ
നളികാഞ്ചിതാസ്യങ്ങൾപോൽ വിളങ്ങിത്തന്ന
പുളിനങ്ങൾതന്നിൽ നല്ല കളയംസംഗീതകളെ
കളിയാപു മനകരിൽ വരുത്തു ചിരിതൊരാ (കണ്ണി)
൩. ശരദിദൃശകാശമകാലം വരകംബമണിമൊന്നു
അമവിരുപത്രം തന്നിൽ മരുവിട്ടനു
പരമിന്നിതിനെക്കണ്ടു പെരുതൻ കൈതൂണിലും
വിരവോടിതിന്നെന്തിപ്പോൾ കരതന്മാക്കീട്ടുവൻ (കണ്ണി)

ഭിന്നിയാവി. കളിനൽകുവല്ലെന്ന് എന്തെന്നു ചൊല്ലേണ്ടതു ഹൃദയങ്ങൾ ക-
ണ്ഡലീശൻ=സപ്തശതഭുജനാമ അമ്പലൻ. (കണ്ണിയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലും
വൃത്തിക്കൽ സംഗീതമാണു ഒരു നാലുള്ള എൻ്റെ സംഗീതനാമമെന്നു
എന്താവാം.

൧. തടവിൽ നൊക്കൽ അഭിമാനം അഭിമാൻ=നൊക്കെ എന്തെ പരമ
പൂർണ്ണത്വം പരീക്ഷയാ അന്താരാജ്യങ്ങളെ വിധാരിയെടു കൂടി മഹേശ്വര
സ്വരൂപാക്ഷിപ്പുവൻ (ആരാധകപദങ്ങളെ പരമം.....സ്വരൂപം=പരമാനന്ദം
അർത്ഥം=ഗുണമാനന്ദസ്വരൂപം കടാശ് ശിവാക്കു ഏകമുദാത്തവൻ. (ആ
നന്ദം നിറഞ്ഞവൻ എന്നു ചൊല്ലും) ഇന്നു തീർക്കുന്നതും=ഈ പദങ്ങളുൾക്കൊണ്ട്.

൨. അളി.....അൾ=അളിപ്പുറങ്ങളിൽനിന്നുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. വിളി
കൾക്കും=കുവന്നുതന്നതും നളിനങ്ങൾക്കുവരുന്നതും. മരു.....അൾക്കു
കളിക്കുമാൽ കരകൾകളിൽ. കരകളിൽക്കും=മനോഹരങ്ങളായ ആസ്വ
ങ്ങൾ=മുഖങ്ങൾ. വെടിഞ്ഞു, കടന്നിടക്കും, വാരിയക്കും, മരുത്തിനം സാദൃശ്യം
ഉപമി)

സമ്പദ്സം—ചതുരം.

പങ്കാലോക്കുന്ന കാഴ്ചയിൽ തുഴകി മുതം
 പത്തുപാത്ര വിളങ്ങും
 ശബ്ദം തൽകമ്പിയാക്കുന്നതുവിചിത്രമെന്നൊ
 കമ്പുകാരനായീ
 ശങ്കിച്ചു, ശങ്കരസ്തു പ്രണയിനി, മകളായ്
 വന്നുതാഴെ ചിറിയെ—
 നന്മ, ചെങ്കിട്ട പന്ത്യാഃ പ്രണയപരവശൻ
 കർഷണീയം മലയാളം.

പദ്യവി

അനന്തരമായിട്ടൊരു ചെമ്പുതൂണുപോലും
 അനവദ്യകൂട്ടു ഇപ്രകാരം കിടന്നി.

അനുപദ്യവി

മനസ്സിൽ കൃപയില്ലാത്ത നന്മകൾ നമുക്കീ
 മഹിമാമന്ത്രം അറിയാതെ. (അനന്ത)

൩. അനു...കാലം = അതികാലം. ചന്ദ്രനുള്ള രാശിമണ്ഡലം.
 വർഷം തന്നെയുള്ളതായി (അഥവാ) (അതി) അറിയപ്പെടുന്നതായി
 യഥ. ചന്ദ്രനുള്ളതായി അറിയപ്പെടുന്നു.

പദ്യം = പാദം. ചാക്കുന്ന കാഴ്ചയിൽ തുഴകി പത്തുപാത്രം
 മകളായിട്ട് വിളങ്ങുന്നു. ശബ്ദം = ശബ്ദം. കർഷണീയം എന്ന
 അർത്ഥം. കമ്പുകാരനായീ. അനുപദ്യം = അനുപദ്യം.
 കമ്പുകാരനായീ. പ്രണയിനി = ചന്ദ്രൻ. ചന്ദ്രനുള്ളതായി
 അറിയപ്പെടുന്നു. ചെങ്കിട്ട പന്ത്യാഃ = ചെങ്കിട്ട പന്ത്യാഃ.
 പ്രണയപരവശൻ = പ്രണയപരവശൻ (അതിവ്യക്തമായി) പരവശൻ = മകളായ്
 വന്നു. മകളായ്. ചെങ്കിട്ട പന്ത്യാഃ = ചെങ്കിട്ട പന്ത്യാഃ. അനുപദ്യം = ചെങ്കിട്ട പന്ത്യാഃ.
 കർഷണീയം = കർഷണീയം. മലയാളം = മലയാളം. വർഷം = വർഷം.

അനു...കാലം = അതികാലം. ചന്ദ്രനുള്ള രാശിമണ്ഡലം.
 വർഷം തന്നെയുള്ളതായി (അഥവാ) (അതി) അറിയപ്പെടുന്നതായി
 യഥ. ചന്ദ്രനുള്ളതായി അറിയപ്പെടുന്നു.

ചരണങ്ങൾ

൧. വിധിനന്നനിധിയാമീനന്നിനി—മേവിൽ
വിവിധകാമഃകരുവാൻ നന്നിനി
വധിവിധാസം നമുക്കു നന്നിനി—കിരാരം
വിധുമുഖി സർവലോകാനന്ദിനി ഓമ ജാതേ (ആനന്ദം)
൨. വമരൈപ്പുതുമാനങ്ങന്നാകിലും—മമ
വാത്സല്യമിതൃതോന്നീലാതിയും
വമരുന്ന മേദഃ മനോഹരിയും—ഇന്ന
മാതൃതാത്ത്വാനന്ദം മൂന്നാചാരിയും. (ആനന്ദം)

നീമാദംബരി—ചേമ്പര.

സന്ദന്ദം ചിത്രജനനം മാമിതാ സങ്കീർതി
യ്യതാച്ഛാ സകലകവാദിപ്രമുഖനാ സാ
ആത്മാല്യാൽ പശ്ചാദന്ദിമനോഹരതോവ
വാമമേന്ദീ തത്തന്നുണ്ണിനമപ്യർ മേധവര.

൧. വിധുമുഖി=ചന്ദ്രമുഖിയെന്നും മറ്റു മായം=മാതൃ. വിധിനന്ന
നിധിനന്നം=ഗുണാദ്യ നമുക്കു തിധിധർമ്മ മന്നം. ഇത നന്നിനി=(ഇത മ
ന്നം) മേവിൽ വിവിധകാമഃ=ചമ പ്രകാശത്തിനുള്ള കാമിക്കത്ത നൽക
വാൻ. നന്നിനിനകാമമേന്ദാവിന്റെ മേന്മാൻ പറ്റ. (മറ്റുഗുണങ്ങളൊക്കെ
പട്ടുവിതം വേണമല്ലോ മകളാക്കുവാൻ ഇതു മേന്മയുള്ളതായി ചെമ്പര
ത്തിൽ കാണാം) : - മേയ്ക്കു വിധിമുഖിയെന്നും നന്നി നന്നി അപയം,
(നീക്കിത്തന്നതു കിട്ടുന്നതു് നല്ലവെണ്മയായതുകൊണ്ട് ഈ മായൻ
കിട്ടിത്തന്നാൽ നമുക്കു ഇപ്പോൾ നല്ല കഥം ആണെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്താം
എന്നു മായം) ഇതി ഇപ്രകാരം...തിനി=മറ്റൊരേകാരനും ആനന്ദിപ്പി
ക്കുന്നവനും (ആനന്ദം)

൨. ഇത് മൂന്നാചാരിയും മാതൃതാത്ത്വാനന്ദം=വിവാഹം ചെയ്തതാ
കാൽ ചൊക്കുന്ന നൂറ്റകൾ ആസ്തനായതു നിമിത്തം മൂന്നാചാരിനിന്നു അൻ
പുതുനായി വന്ന എന്റെ മായം.

സന്ദന്ദം=സന്ദന്ദംകൊണ്ടാകട്ടെ. ചിത്ര...നം=ആസ്തനമാകാൻ വ
ളംകൊടുക്കലും. സങ്കീർത്തി=സങ്കീർത്തം. യ്യതാച്ഛാ=യ്യതയായ് ആ
യ്യതയാക, ചൊന്നാകട്ടെതിനെയും, സകല...നം=എല്ലാ കലകളിലും സമർത്ഥ
നും എന്നും, സാ=അവരും. ആത്മാല്യാൽ=ജ്ഞാപ്യം മേലാകാം. പശ്ചാ
ദന്ദി=മേലം=വിവാഹങ്ങളെന്നും. മമമേന്ദം=മേന്മാനായി വാക്ക് മേന്മകളെ
ഗുണിക്കുന്നതായിട്ട്. തമരുന്നം=തമനിൽ കടന്നവ. വാപ=വാസ്തി
തന. മേധാമേ=മേധാസ്ത്രം. (പ്രകാശിപ്പി വന്നു)

പല്ലവി.

ശ്രീനീലകണ്ഠതൂണസിന്ധോ--പര-
മാനന്ദരൂപിതഃ ഹരഃ ഭീനബാഹ്യാഃ.

ചാണുജരം

൧. ചെമ്പിടയുമേന്മകൾകലയും--പൂർണ്ണ-
ശീതംശുദ്ധിംബമു വിദമന്നതന്മയമിതും
പുഞ്ചിനികലനമുഖമതിയും--കാണാൻ
ഭ്രമരപി വളരുന്ന പാമ്പടികിതുമിയും. (ശ്രീനീല)

൨. കരിച്ചകിൽതൊഴുന്നതമിതടവും--നല്ല
കണ്ഠമോടുമുഹുക്കൾ വിതകമാറിയവും
കരിച്ചമുൾക്കാലികിതടവും--ഇന്നു
കാണുമാറാകണം തവ ചാണുവടിയും. (ശ്രീനീല)

൩. പരമകന്യാബന്ധിപ്പ മമ ശരണം--നാഥ
പരമകന്യാബന്ധി ജ്ഞാതി തവ ചരണം
വിരവിനൊടുമുന്നിടിലെ വരണം--വരണ
വിശ്വൈകുന്താഥ! മമ വരമാശു തരണം. (ശ്രീനീല)

പാടി--ചെമ്പട.

മകാളകണ്ഠാമിവ രാസസംഗതം
മാമളകണ്ഠീമവലോക്യ താം സന്ധീം

ചെമ്പട = ചാണു ജരം, അതും...യും = ചാണുജരവും, ശീതം...മി =
ചന്ദ്രശൻ കാണി. കരകവി = രേഖാശാല ഭ്രമരപി = വളരുന്ന. അതിന
മി = ആഗ്രഹം. കരിച്ചകിൽ = കാർമ്മയം. രമയും = ചെമ്പൻ വിതകം =
വിന്യാശമുള്ള. കരി...വും = കരിയകുന്താക = ആനന്ദമുള്ളതാൽ ജ്ഞാതിക്കുന്ന.
കിതടം = അർപ്പമേയം. ജ്ഞാതി = അൻ ജ്ഞിക്കുന്ന വരണം = വരണമു
ണം. അഥവാ--വരൻ, വരണം = വരം = വിവാഹസന്ധിപരമായ വരം. കരണം
മേടനാ, വരം (ശുഭാശുഭ) ആനന്ദമുതലും = വിശ്വൈകുന്താ, ചാണുജരമേടം.

മാസസംഗതം = മാനസസംഗതമിതിമണിയ. മകാളകണ്ഠം ഇവ അമല
ബാഹുസംബന്ധം. (സന്തുഷ്ടയാമു) ഉപമ. മോളകണ്ഠം = ക മൂലമേ വലമു
കിയുള്ള. താം സന്ധീം = ആ സന്ധിയും. കിവാള മംഗ്ലം = കിവാളം കയറുമ്പോഴും

കൊല്ലം 1959 നവംബർ 12 തീയതിയിൽ
സ്കൗട്ട്സും ഗൈഡ്സും സംയുക്തമായി

வள்ளுக்கு 04

൧. കണ്ടാലതിസുന്ദരിയർക്കും
 കന്യാമണിമാരിവരും ഉവരനെ!
 തണ്ടാർമകളിവളക്കെ കാന്ത്യാ
 കണ്ടാലവളെന്നതു മകന്ത്യാ
 ൨. പൂമെന്ത് മരവിരിയും അയ്യോ
 പൂമെന്തെലിവരതിരമണീയം
 അമരക്കൈവലംസംശയാപി
 സാക്ഷാദ് ദിലസുന്നല്ലോ,
 ൩. ഏതാളുമാരായ് വെണ്ണു-
 മിവരും തന്റെറ തപസ്സും കണ്ടാൽ
 മേലന്തിലൊരങ്ങനെ വരനായ്
 ചിന്തിച്ചീടുന്നിതു നൂറും-

കേരളാ സിറിയകുട്ടി - ചെമ്പലം.

வெள்ளம்.

മാഗ്നീറ്റിക് ബാൻഡ് കണ്ടെത്തൽ
അനുസരിച്ച്
കോസ്മിക് റേഡിയേഷൻ
കുറയ്ക്കാനുള്ള
പദ്ധതികൾ.

[illegible]

நளநாமியம் = நளநாமின் மீது அன்பு = நளநாமின் மீது இயல்பாக
நளநாமியம் = இயல்பாக அன்பு. (நளநாமின் மீது) இயல்பாக அன்பு
மீது அன்பு = நளநாமின் மீது அன்பு. (நளநாமின் மீது) இயல்பாக அன்பு.

[illegible]

မှည့်ရမည်။

20. ഇരുപതുപട്ടികയിൽനിന്നും
എണ്ണത്തിനനുസരിച്ചു ഗുണകങ്ങൾ ചിലവാക്കുന്നു.

[illegible]

ശാശ്വതവർദ്ധിഭവാപഃ

സമ്പ്രതിവർഷാ സമൃദ്ധഃ.

(അന്തഃനിത്യ)

ഏവം പരമൈവമം നിരന്തര ത്വം ഗതിപ്രാപ്തം

ഭാവിച്ചിതന്ന സമയേ ഭാവാൻ മോഹൻ

ആവിർഭവിച്ചു നിജവർദ്ധനമൊക്കെ

കാർഷ്വണീയോടു മൃഗമംസമുദായ വാപഃ.

ഇതിശ.

പുഷ്പനർഗ്ഗർഭവാണി ബാല സമൃദ്ധി! വിജ്ഞിയാ-

യെഏ പോകുന്നിദാനീം?

സമാന്ത സന്യാസമേവം തത്വതീതിഹേതേ

വന്ത ഞാൻ നിന്നിട്ടവനാമം

ഞാൻ തേ ഭാവാ ഗ്രഹിപ്പാനനിസാമിഷാ-

മേപ്രിയം മൊന്നൊക്കെല്ലാം

കാമേവ മൊഹന മോഹാ കളകളായി തവാ-

ജിഷ്ടകെല്ലാം തരുന്നൻ.

പുഷ്പമൃഗമംസം ഉപാധിയിടുന്ന ഒരു പ്രാദേശികം. ശാശ്വതവർദ്ധി-
ഭവാൻ വർദ്ധന ഇല്ലാത്തതും. സമ്പ്രതിവർഷം വർദ്ധന, സംപ്രതി=ഇ-
പ്പോൾ.

ഏവം=ഇതിശ. പരമൻ നിരന്തരത=അപരമോടു, ഗതി-
പ്രാപ്തം ഭാവിച്ചിതന്ന സമയം=സമയത്തിൽ, മോഹൻ മോഹൻ നിജവ-
ർദ്ധനോടു=തന്റെ വർദ്ധനവുവേണ്ടി. ആഹാരം=ഭക്ഷി. ആവിർഭവിച്ചു
=പ്രത്യക്ഷമായി. കാർഷ്വണീയോടു മൃഗമംസം=മോഹാസമോടു വാപം
ഉപാധി=പരമം. (പുനഃപ്രതിപാദം)

പുഷ്പനർഗ്ഗർഭവാണി ബാല സമൃദ്ധി! ഇതിശ്ചേതുപ്രാപ്തം. തേ ത-
തിശൻ സമാന്ത=മനസ്സിൽ ഏതും സന്യാസം തത്വതീതിഹേതേ=
ഇതിശ്ച വന്ത നിന്നിട്ടവനാമം (നീ) വിജ്ഞിയാമി ഏവ പോകുന്നു. ഞാൻ
അനിസാമിഷാൻ=എന്തൊരു ഭവേ വ്യാജനം (ഇതുകൊണ്ടൊക്കെട്ടുള്ള)
അപ്രിയം=അനിഷ്ടമായ (വാപം) പൊന്നൊക്കെ തേ ഭാവാ=മൃഗ്. ഗ-
തിപ്രാപ്തം=ഗതിയാൽ (ആകാശ) ഗത കാമേവ മോഹിതവം കളക. ഹോഹന-
=അജ്ഞം. ഇതു നിന്നിടുന്ന പോകല്ലാ =തേ തവം. തവ തജിഷ്ടമ-
ല്ലാ=അന്തരൻ. (മൃഗം=മൃഗം).

ഉണ്യകൾ

- ക.** ഏങ്ങാളുമെരയ്ക്കുളെ ചേണാൻ രൂപമുട-
 നേണാക്കി കണ്ടവരും തെളിഞ്ഞു;
 മക്കികൾ പറ്റത്തു; മക്കനാതിഞ്ഞു;
 പ്രിയമുഹിതപരിണയനശങ്കകളെ കഴിപ്പതിൻ
 സുതണനിധിവിരലൊഴുത ഇനിയെന്നു.
- ച.** കല്യാണവെള്ളത്തു ചൊല്ലാൻ ഭുതഭാര
 ചൊല്ലാലറിഞ്ഞു മുതലാൻ;
 സുതതികൾ വന്നു; പുറമതിൽ നിന്നു;
 മുനികളൊട്ടു സമമശക്തിവ്യവസ്ഥപാലിച്ചു പുന-
 മധികസുഖമഖിലശമിക്കുന്നു.
- ന.** ഉദ്യാഗമമാട്ടു വെണ്ണ വിദ്യാധരമിടമുളെ
 വാല്യാമവം മിമി മുഴങ്ങി;
 പ്രീതിയൊട്ടു സഹിതംഭികൾ തുടങ്ങി;
 തത്ര സുഖമുവതി ഭനവിതരണസമർപ്പിതം.
 ഗുരുമന്ത്ര സമയതിൽ വിളങ്ങി.
- ന.** ഫണിമുതലപ്പിടമെ മണിമുതലങ്ങൊട്ടു
 നണിയിച്ചു വാണി വഴിപോലെ
 കരണമുതലൊരു ത്രിമുതലൊരുതല
 ഭൂതപതിനീകിശനഗ സതിമുതലമുതല-
 മിതമൊട്ടു പിടിച്ചു വിധിചോലെ.

ഏങ്ങാളുമെരയ്ക്കു = ഹിമാൻ. മക്കികൾ = ഭൃഗുക്കൾ. പ്രിയ...മുഹിതം = പ്രിയമായ മേൽമുട വിവാഹം. സുതതി = മേവസമുദായം. മുനികളൊട്ടു = മേൽമുനികളൊട്ടു കൂടി മേവസം വന്നു നിന്നു. ഉദ്യാഗമം = കടമയൊഴുപ്പം. മിമി = മിമിത്തമോടുകൂടി. സുഖം = സുഖം. ചൊല്ലാലറിഞ്ഞു = ചിന്തകൾ = ഇനിയെന്നു. മുതലാൻ = മുതലാൻ. ചൊല്ലാലറിഞ്ഞു = ചിന്തകൾ = ഇനിയെന്നു. പ്രിയം = പ്രിയം. സഹിതം = സഹിതം. ഭനവിതരണസമർപ്പിതം = വാണിപാസകസമർപ്പിതം. തരണ = തരണമിതം. മിതമൊട്ടു = മിതമൊട്ടു. വിധിചോലെ = വിധിചോലെ.

സാമൂഹിക—ചരമം.

ചന്ദ്രാവതംസന്ധ്യ സതീവിവാഹേ
സംബന്ധമർഷാഃ കൃതപുസ്തവർഷാഃ
ഇന്ദ്രാഭയസ്തം പ്രണിപത്യ ദേവം
സാസ്താമരം ദക്ഷമതീശസംസൃഃ

പല്ലവി.

ഭാഗ്യഭാഗ ജഗതി ഭാതി തവകീർത്തി.

അനുപല്ലവി.

യോഗ്യനാം വാരാദിജ കന്യകയെ നമരൂവാൽ
യോഗമിഹ വന്ദ തവ പുണ്യാതിദാക്ഷ. (ഭാഗ്യ)

ചരണങ്ങൾ.

൧. ഉത്തമഭവാന്റെ സുതമെല്ല തപമേദനം
ഉവിതമതു സഫലമാസ്തന്നമോ സമീസാ
ഇത്തമകുടമഗമീകനാടു സംബന്ധം
ഏതനീകതിനാൽ സുലഭമഭ്യുത്തമഭിവാ. (ഭാഗ്യ)
൨. പരമകീർത്തിയിൽ ശുഭം സതീദേവി സുമതേ
പതിദേവതേ നിന്റെ ഭാഗ്യമേ ഭാഗ്യം
പരിചിക്കനാടു പരിചരണ പരിചരണവും ചെയ്തു
പരിപൂർണ്ണമാക്കമൊടു വാഴ്ക ബഹുമാനം. (ഭാഗ്യ)

ചന്ദ്രാവതംസന്ധ്യ എന്നിവന്റെ സതീവിവാഹം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് സം...
കാർ = മരണമേ അർഷാക്കൊടുക്കിയവരായും, കൃതപുസ്തവർഷാഃ = പുതിയ പുസ്തകം
പുസ്തകവുമായും ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഇന്ദ്രാഭയം = ഇന്ദ്രൻ തുടങ്ങിയവർ (ദക്ഷൻ) തം
ഭയം = ഭയം നിവാരണം പ്രണിപത്യം = നമസ്കരിക്കുകയും ദേവം = ദൈവം
സാസ്താമരം = തിരിച്ച നമിക്കാൻ പാടു തരി നമസ്കരിക്കുകയും ഇവയെക്കുറിച്ച്
പുനഃ

കീ. ഭാതിക്കൊക്കെയും പുണ്യാതിദാക്ഷ പുണ്യാതിദാക്ഷനെപ്പറ്റി.

ആനന്ദക്കൈവി - ചെമ്പലം.

തിരോധിത പ്രാഗത്ഭ്യതാത്മനീശ്വര
വിജ്ഞാനതാപാഗ്നേ വിഷ്ണുവാ സതീ
വിഹായ സാമോദവിദ്യാസമാസ്ഥിതാ
കരുണാതീവ്രാഭിഭാഷകശേഷിതാ.

പല്ലവി.

ഹിന്ദു ദൈവമേ ! ഏതു ഞാൻ ചെച്ഛു ?
ഹിന്ദു ദൈവമേ !

അനുപല്ലവി.

അന്താത്തി മത സർക്കിയിവണ്ണ
ബന്ധുബാഗവതന്റെ മനസ്സു ? (ഹിന്ദു)

ചർച്ചക്കാരം.

- മ. മൽപ്രിയൻ ഞാൻ ചെമ്മില്ലാ ചെറു-
മപ്പിൻമക്കളാ.
തൽപ്രസാദിനേ വന്ദാൻ ചെമ്മെൻ
മൽപ്രിയൻചെമ്മിനെ തീൻ. (ഹിന്ദു)
- വ. പ്രാണവല്ലഭൻ ചെമ്മുന്മാരെക്കുറേ
ചെമ്മിപ്പീഡനം
നാണമാൻ സമുദ്ധിയാച്ച് നിന്നതി-
നാലെ കോപമാനുള്ളിലൊപ്പാ ? (ഹിന്ദു)

അതേ അമൃതാശ്വനി = അമൃതപത്രപൽ (മരണാഭിദ്വന്ദ്വമാൻ) ആയ ഈ
വാക്കു = വിവേക, പ്രാച് = ചെമ്മെൻ. തിരോധിത = മറയ്ക്കപ്പെട്ടതും വിജ്ഞാ-
നതാപാൽ = വിരഹദാഗ്നിമയൻ. വിഹായ = പ്രാണിതരായ. സാ സതീ =
ആ സതീ. സാമോദവിദ്യാസമാസ്ഥിതാ = സമാന്തരം. വിജ്ഞാനം = ആത്മജ്ഞ-
നം. ഇവയെ വിഹായകമാക്കിപ്പിട്ട്, കരുണാതീവ്രാഭിഭാഷകന്റെ പാൽ
തപാലം, ആഭി. പാശം = സർക്കിയാൽ പശുക്കളെക്കൂട്ടു മോക്കുവെച്ചവളായി.
അസ്ഥിതാ = ഉദാര. 'കരുണാതീവ്ര' എന്ന ഉപമാനത്തിന് സാധാരണ വർ-
ണം ഏതും കൊണ്ട് സമാനമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അമൃതാശ്വനി കൂടാതെ
വേ = സർക്കിപത്തായ ചർമ്മം. വിജ്ഞാനം = ആത്മജ്ഞം. സാ = സമാനവും
അഭി. പാശം = ... വർണകൂടും. അതും വ്യത്യസ്തമാണെന്നും.

സന്ദർഭം = മോഹാർത്ഥം. അമൃതീകൃതം = കർമ്മപഥം. വാസനാ-
നി ഉപരിത്.

൩. ദേവദൈവനാം നീലകണ്ഠന്റെ
സേവയാലസ്യ
കേവലം കരുതുമൊന്നിലുമില്ല
ഖേദമൊന്നി വരുവതിനാലിനിതും
പാലയാശ്ശരാം ഹാലാലാലാലന !
പാലയാശ്ശരാം.

സുതതി—ചെമ്പട.

ഇതിലൊറ്റു ചിന്താതരണം
വിവചനീനാം സമർത്ഥ ശിരുകാണം
വാണീശിവാണിമി-
സ്സമിതദൈവമെന്ന സാക്ഷയാമേസ.

പല്ലവി.

അരുതതെ ദൈവം ബാല
അബ്രാഹ്മി അമ്മാണി.

അൻപല്ലവി.

പരിണയനശേഷമേവം
പരിതപിക്കാതാ യോഗ്യമല്ല. (അരു)

ചരണങ്ങൾ.

൧. ഇന്ദ്രമുഖൻനിന്നതികിൽ
ഇന്നുനാളെ വരുമല്ലോ
സുന്ദരീരണമ പാഴിൽ
ശോകമന്ദനേതേടീട്ടു. (അരു)

൨. ഇത്രകാരുണ്യമുണ്ടായ്.
തീശനെപ്പോലാരുമില്ല
ഇന്ദ്രിയോകമതിലെന്ന
തെരയുവിശ്വതമല്ലോ. (അരു)

ഇതി...നാം = ഇല്ലാത്തതല്ല. വാഗ്ദാനം ചെയ്തതല്ല. അറിയില്ലെന്നും,
വിവചനീ = കരുതുന്നവളായ. അമ്മിനാണെന്നും അത് (അമ്മിനാ) ചെമ്പട =
സംഗതി. ശിവാണിമി = അന്നുനാളെത്തന്നെയും. സമാപ്തനായ
അപ്രാപ്തം. മൂലവചനത്തോട് സംഗതമെന്നും കേവലാലാസ്യമെന്നും ആ
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

൧൩. ഇന്നുനാളെ = ഇന്നു നാളെ. മിശ്രം = പ്രസിദ്ധം.

൩. മാനസാൽമിക്കൊണ്ടു നിന്റെ
 മേനികൂടെ വാഴുന്നതോ
 സ്താനപാതാമികൾചെയ്തു
 സാനദം നിവാഴ്ക യന്ത്ര.

(അർത്ഥം)

വിദിതചരിതദേഹം യുദ്ധ്യത്യർത്ഥശിവായ സാ
 പുനാപിതപരോക്ത ഗതാപുരോരതപോവനം
 ഭൂമിവാപി പ്രാദർഭൂതദ്രുതം ഗതിശേഷമോ ശിവി-
 വരമഗാൻ കൈലാസാമൃതം തതാ സമ കാണ്യമം.

ശ്ലോകം—ചെമ്പട.

അർത്ഥം ശുഭപദം ചെമ്പടം ശിവനീതം നിജസ്വരം
 നിജാത്മം മോക്ഷാപരസ്ഥിപുരോരതപോവനം
 സ്വപദാത്മ്യമുണ്ടെന്നു നികലിതനോടുകൂടാ
 ജഗദ്ഭവം മോക്ഷം പരിസംഗതം ദീക്ഷ്യവിമനം.

പദ്യം.

അറിയാതെ മമ പുത്രിയെ നൽകിയ.
 തനപിതാമഹിതമോ.

വിദിതചരിതം = ശുഭചരിതം. യുദ്ധ്യത്യർത്ഥം = യുദ്ധം. ശിവായ = വളരെ
 പ്രിയനായി. പരോക്തം = വിദ്യയോടുകൂടിയവനും. സാ = സാധനം. പുനാപി = വീണ്ടും.
 തപോവനം = തപാകരപോവനത്തിൽ ചെന്നു. ശിവി = ശിവനെ. മോക്ഷം
 നൽകി. പുരോ = മുമ്പിലുള്ളതല്ലാതെ. തതാ = അതേപ്രകാരം. ഗതം =
 ശിവിനോട്, ഭൂമിവാപി = ഭൂമിയിലുള്ളതല്ലാതെ. ദ്രുതം = ദ്രുതപദം. നികലിതം =
 സ്വപദം = തനപദം. മോക്ഷം = മോക്ഷം. പരിസംഗതം = സമം. ദീക്ഷ്യം =
 ദീക്ഷിക്കുക. വിമനം = മോക്ഷം. ജഗദ്ഭവം = ജഗദ്ഭവം. മോക്ഷം = പ്രാപ്തി.

അർത്ഥം = അർത്ഥം. ചെമ്പടം = ചെമ്പടം. ശിവനീതം = ചെമ്പടം. നിജസ്വരം =
 തനശിവാത്മം. മോക്ഷാപരസ്ഥി = മോക്ഷാപരസ്ഥി. പുരോരതപോവനം =
 മോക്ഷം. സ്വപദം = സ്വപദം. മോക്ഷം = മോക്ഷം. പരിസംഗതം =
 സമം. ദീക്ഷ്യം = ദീക്ഷിക്കുക. വിമനം = മോക്ഷം. ജഗദ്ഭവം =
 ജഗദ്ഭവം. മോക്ഷം = മോക്ഷം. പ്രാപ്തി = പ്രാപ്തി.

അനുപല്ലവി.

പരിചാരകവൃഗഭിജാനവും ലേഖകിഷ-
പദവിജ്ഞിപ്താനു മറ്റുനേർ ശീലത്തെ.

(അറി)

പാഠനങ്ങൾ.

൧. ചൊല്ലാൻ നിങ്ങളുടെ വാക്കിലെ വിശ്വസിച്ചു
നല്ലവനിവെന്നു കരുതിക്കേൾ മനഃ
കല്യാണം കഴിക്കരുല്ലൊരു നേരത്തോടൊഴിവാൻ
ചൊല്ലാത്തപാതയെല്ലാമേ ബോധമല്ലാ. (അറി)
൨. അതിവിചാരത്തെ നന്മാരിത്തീട്ടനു
ജ്ഞാനിജനവുമിവില്ല പാശിധാരം;
ലേഖനി മമതയുജിയിവനാതിമു;
ഭൂതിലാലകൊണ്ടുനാം മേലിട്ടു മനുഷ്യം. (അറി)
൩. നന്മുജിപ്താലോകം മൗലുദതീട്ടനു പരി-
മാണങ്ങൾ ഭൂതങ്ങൾ പിശാചാണുണ്ടനേക.
നിന്ദ്രപനവല്ലൻ താനെന്നുതൊന്നു വെച്ചുള്ളിൽ
നിന്ദ്രവു ഭിജ്ഞതരൻ നീളെ നടന്നീട്ടനു. (അറി)
൪. സങ്കീർത്തിക്കുന്നിനി കേ സംധ്യശീലാതിവാൻ
മന്ത്രികളെ തരിയായെ വിശ്വസിച്ചുവുനാ
അതിചാരം തപാചൊല്ല നിൽക്കുവാൻ വന്നിവളെ-
യാതം ഗൃഹിച്ഛിക്കെ കൊണ്ടുവൻ ശമിച്ചുപോൻ. (അറി)

കാരകാദി—പഞ്ച.

പഞ്ചാശരം.

൧. അനുവിഷ്ണുതനകുസ്മിതം—തവ
ഹരനിൽക്കല്ല മനുഷ്യം.
൨. പുരൈവരിതനതെ ചരണം—തന്നെ
ഉദനമിതമഴിക്കനാഴി ശരണം.
൩. ശർവനേ ദൈവസ്തിലവരാനം—ഹന
സർവാപദമതു നിരാനം.
൪. സർവാദൈവ ശിവജാലം—ചൊൻ
സാമ്പ്രതമിതിനമതു വാദം.
൫. കണ്ഠാശ്വരവിക ശിവമേലം—എന്നി-
മുണ്ടാം ചൊൻ ശിവമേലിടം.

(വേദാർദ്ധ പാഠനം) അനുവിഷ്ണുതനകുസ്മിതം = തവ ഹരവാചനം = മറ്റൊരു
തരുപത്തുതരം. നിരാനം = എങ്കിലൊന്നും അല്ലെങ്കിലും = അമലമായ
ശിവനെ അഖിലാതിവം = എല്ലാ മേൽമുമ്പും.

ശർവസ്വരവ്യാപ്തീണമേവമപരവ്യ
സർവത്ര തോഷണ അഭായ ഭർമ്മ.

മദ്ധ്യമാവതി—ചന്ദ്ര.

തന്മ ഹിയാതാ വിധിവദിയാനാ
കൃതാ വിധാതും കില നിബ്ധിതാതാ
ദ്രുതം സ്വരൂപ്യാമാലാപ്യഭോ
പതിം പഞ്ചനാഭിതി വാചമുദാ.

പല്ലവി.

ഇതൃജതഗീകീഗ തുണസിന്ധോ.

തന്തപല്ലവി.

സകല ജഗതാപരത
സാധുജനപരമബോധോ. (ജയജയ)

ചരണങ്ങൾ.

മ. ശിവഭക്തനന്ത തവ നിയതം—വ്യഗ്രഗീത
മർഹ്വതയർത്ഥമിതി—തുണ
ഗുവരമർമ്മർ കാലിതമശ്വേദനാപിരമിതം. (ജയജയ)

ഭരണാൽ=ഭരണസംപർദ്ധതത്തിൽ നിന്നും. നശനീം=അത്യാ പട്ടണത്തെ. പ്രവിഷ്യാപ്രവേശിതീട്ട്, അലപരതകർമ്മങ്ങളിൽ, അർദ്ധസ്വ=നിരന്തം, ഹോവ്യാപണം=ഹവ്യാ (ശബനാർത്ഥമുള്ള ഭാഗം) കൊടുക്കുന്നതു്, സമ്പത്തു കനാകാഭർമ്മ്, ശേഷമെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അർദ്ധം=ഭക്ത (അതും കഴിക്കുന്ന ദീർഘകാലം) നിവർത്ത ഭാഗം മഹാദത്തമുദാരത്തെ പൂർവ്വമചർമ്മ്)

തന്മ=ജ്ഞിതാഭാഗം, വിധാതാ=അനുപാദാ, വിധിവദിയാനാ=ഭരണാല ചക്രാന്തഭാഗം, കൃതാ=കാഗ്ദാനം, കില=പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നിതാതാ=നിഷ്കരിച്ചവനാതിട്ട്. ഹോവ്യാപണം=അനുജിതമർമ്മ ഉ. തം=മയമം. ഹോവ്യാപണം=പൂർവ്വനാഭി. മേവം=പഞ്ചപതിയായദമരത (ശിവനെ) തുണി, വാചമുദാ=വർണ്ണകാലം തുണി വിധിവദിയാനാ=എന്ന പരമതതിയെ നിവർത്താ നിവർത്തം, പ്രവര ഭക്തജനത്തിൽ മഹാഭക്ത ഭാഗം=പരിയമർമ്മ് അനുപാദാപിരിമാനം.

മ. മതം=പരമാർത്ഥമിത ചക്രാന്തം=ഭക്തത്തെ മഹാഭക്തനാ യീ ലക്ഷ്യമതം അവനാർത്ഥം=അപരമനാക മേവമർമ്മമോയമർമ്മ് ചമുദിതം=സമുദാനം. നിയതം=നിവർത്തം.

൨. ഭവാഗാമന മമ ശേഷം--മനസി മേ
പരിചിത വരുത്ത സവിശേഷം--ഇപ്പോൾ
ഇവിടെ വരിവാൻ ഭവാഗാമനാഭിലാഷം.

പദ്യവി.

ജലജീവ! കേരളം തുണസിന്ധോ
൩. മനസി മേ അപിയാമേ യോഗം--ചെയ് വാൻ
മാന്യകൃപയാ കരു നിന്ധോഗം--അങ്ങ
കനിവ്വാടു വന്നു തവ കണ്യോദകഭാഗം. (ജലജീവ)
൪. ഇന്നു ഞാൻ വരുവതവമാനം--നിന്റെ
നന്ദനൻ വൈരി മമ നൃപം--അതു
നന്ദിയെ നിന്ധോഗിപ്പനെന്നൊടു സമാനം. (ജലജീവ)

മരണ തരണവാദാദൃഷ്ട്വപരം
കമലഭവ കമലധവാദ്യമണിയും
സഹി സനകമുഖൈരവതാപംസമേതം
സുതമിതദാമകതാലപക മരണമതം.

പദ്യപദവി--ചെയ്വ

നാരദാഭിമുനിവാമസംഗതപുരന്ദരാഭിസുരഭാസുര
സാരസംസനവകാശപരേ സമസി രൂപിസുഭിജനമാനീതം
താമരകന്ധകിശോരമുഖമപരാമവിദപരിചാരികം
മുഖാൻ മരുഗാമനാഭിലാഷമവതാകരികൽ സ വിധിനന്ദനം

൨. ഭവാഗാമനം=അങ്ങനെ വരിവാൻ, ജലജീവ=ജലജീവ!
ചെയ്=അതുവേണ്ടി. നിന്ധോഗം കരു=അങ്ങനെ കരുതിയാൽ.

ജലജീവ=ജലജീവനോടും, കമലധവാ=കമലധവനിനോടും (അതാവി
ന്റെ) അനുവാദത്താൽ സന്യസ്തമാനവനായ, മഹാപുരന്ദരം കമലഭവൻ=
ജലജീവ! കമലം=മരുഗാമനം=നിന്നു മരുഗാമനാഭിലാഷം, സനകമുഖാഭി
കസനകാഭിമുഖം തപ്രാസകന്ധകിശോരം=മരണകിശോരമുഖമുപരി സ
മേതം=അതുവേണ്ടി അതിപരം. അതാമനം=അതം. അതാമനം.

നാരദാ...മാസുരം=നാരദൻ തുടങ്ങിയ മഹിമ (വരു)മാസുരം സ.
പിതാമാഹൻ പുരന്ദരാഭി സുരഭാശാൽ ചന്ദ്രാശിരോമതാശാൽ, കണ്യ
മേ...ശാരിക. സാരസംസനവകാശം=സാരസംസനവകാശം=ജലജീവന്റെ,

പല്ലവി.

എന്തിന് അവ കാർപ്പൂര ജ്ഞ വഞ്ചി.

നെന്തിന് അവ കാർപ്പൂര

അനുപല്ലവി.

മരണ മഹാജനസമുതിരിച്ചിപ്പതി-

നർമ്മതയില്ലാത്ത നന്മ.

(എന്തിന്)

ചരണങ്ങൾ.

൧. അ സ്ഥിരണിഞ്ഞിക്തത്തിയടുത്തു ച-

രഞ്ഞിലെടുത്തുകൊണ്ടും

നിത്യമിരുന്നതട ക്കണവന്മാരേ

ദൃത്യനതല്ല ഡി.

(എന്തിന്)

൨. ഉൽക്കടമമൊഴിയില്ലാതിവ ചന്ദ്ര-

മർമ്മം നിന്മമെ ഗാനം.

മർമ്മമെന്തികൊണ്ടിങ്ങാലും നിപ-

തിക്കും ചൊരിച്ചൊഴിഞ്ഞി.

(എന്തിന്)

പല്ലവി.

എന്തിന് അവ വെറുതെ ചെല്ലൂ ഗർജ്ജന-

മെന്തിന് അവ വെറുതെ.

൩. ചക്രജടവാസുതന്നെങ്കിലൊരു യുധി-

കുണ്ഡകജടവാസ മോഹനൻ!

വചിത താഴെക്കിട. വടവിടസമുതിരി വല്ല. ഗുരി.....തികം വെളുതും
 വിപ്രോരംകെൽ മെന്തിനല്ലെട. താര...കിം = താരകിംപരതിക്കാരംകെൽ
 മെന്തിന താഴെക്കിട യുധമെന്തിന (വിവർത്തനം) പാരമിതം = കടൽക്കരി (സ്രവകാരം
 സം) ചരിലാകെന്തിന = തുല്യം കടൽക്കരി (നന്മിമെ) സാ മിയിനന്തിന = ജ്ഞ
 കടൽക്കരി, ഗുരി.....ല്ല കെന്തിന = ഗുരികെന്തിന (ചരംകെന്തിന) വെന്തിനയും അതാതി
 കെന്തിന തുല്യം കിയിവല്ലെട. താരം കെന്തിനയും താരം കെന്തിനയും താരം കെന്തിനയും
 താരം = വെന്തിന. താരം കെന്തിന = വെന്തിന. ചൊഴിട്ട് (അതിരുകൾ
 ചിട്ടു വെന്തിന കെന്തിന)

മുതൽക്കിട താരം കെന്തിന. ചൊഴിട്ട് താരം കെന്തിന. കെന്തിന = വെന്തിന.
 ചൊഴിഞ്ഞി നിപതിക്കും = വീഴും.

[illegible]

[illegible]

൧. അനാഥൻ നാമെൻ തപാധനനാകും വാസിയുതും
സനകാമികളായുള്ള മനിക്കളത്തു വന്നില്ല
വനഭാസംഭവനേകൻ ജനകനിലത്തുനന്നരം
പുനരൊത്തിച്ചെന്നുതാനിതന്നെനി ഫലത വൈദുതും (പതി)
൨. പാമരവെഴിലേറാം മൃഗമുണ്ടൊണ്ടവക്കിന്ന
മാകകാലംപദ വെച്ചാൽ വൈദുതമുളവാകിൽ
കാമമെന്തിന ചേരാം താമസശീലനാകും
മൃഗമുണ്ടാകിൽ ഭാഗം നാമിക്കുകൊടുത്തിടാ. (പതി)

43000000-00000000

എല്ലാവർ

மேலத பூதநிதாயுத மஹேசனை
காணி புகழ்கோகனல்.

இதன் பற்றி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (மேலது)

അനന്തം=പ്രാപതില്ലെന്നർത്ഥം, ഇഹ്=ഇന്നേക്കും=എന്നിന്നും, മുൻപോ
ന്നു ചെയ്തതുകൊണ്ട്, ഇന്നോട് നോക്കട്ടെ നല്ലത്. മനസ്സിൽ ഇങ്ങനെയൊ
രൊക്കെയും സമീപിച്ചിയില്ലാതെ (സമാധാനംനോക്കുന്നതിൽ വിചാരിച്ചു ഇ
ല്ലാതെ) ഏതെങ്കിലും മനസ്സിൽ സമീപമുണ്ട് എന്നും ആകാം. എന്നും=കൃത്യം-
പ്രാപതിയെക്കുറിച്ചും. കാര്യം=ഇത്രയും അന്നം- (അവർ വന്നാൽനിന്നു പരി-
ത്യജിച്ചതും അതു നന്നായി എന്നും പറയുക.) ഇതു മറ്റൊന്നായിരുന്നെങ്കിലും
മറ്റൊന്നു പറയുന്നതിനുള്ള—കാര്യം എന്നു പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. കാര്യം=നിമിത്തം
അഥവാ കാര്യമുണ്ട്.

தமிழ்நாடு: சதுரஜை = ரீதி அமை.

ചരണങ്ങൾ.

- മ. അന്തകന്റെ മിഥ ധന്ത കളഞ്ഞതോ
 ഭക്തിവരസുരകൃത്തനാ ചെയ്തതും
 അന്തഃഗൃഹത്തിൽ പിന്തിട്ടു കാൺകിൽ പ-
 താത്തകവൈഭവമെന്തിന് മൊല്ലൂണ്ടു. (മംഗല)
- വ. നന്മതളിശ്ശാൽ ശാന്തനെനാകിലും
 മെന്തുകൊണ്ടിപ്പാൽ കല്പുന്മാനലർപൊലെ
 സദിത്താഹിപ്പാലിശ്ശാൽ സന്മാനമാമിപ്പൊ-
 ലെക്കൊന്നിലും ഭക്തി മിത്തിതം നരകീടം. (മംഗല)
- ന. കഴിവതാസന്മാരും നിശിലമോധനൻസന്ധ്യാ
 നമനകമലർന്നറും പറ്റിയുണ്ടറിവേൻ ഞാൻ
 കടുക്കും കൊപമെന്നുള്ളിൽ കിടക്കുകൊണ്ടധുനാധുർ-
 മരുടിക്കു യജ്ഞദാഗം ഞാൻ കൊടുക്കയില്ല നിശ്ചയം.

പല്ലവി.

ഗുണദോഷകാരുതിനിന്ന പരമേശ്വര
 കരുതകിട്ടു മേ കേൾപ്പുന്മാ.

- റ. ഭവനമാസ്യനായുള്ള ഭവനാകം ഭഗവാനകൻ
 ബവമാനം തുടങ്ങുൻ അവമാഗം മുടങ്ങീടും
 അവിഘകാൽ നിനക്കുള്ള ഭവിതാഗ്രം തുടങ്ങാമോ
 ശിവശിവ അവപാശശിവകുഞ്ഞാൻവണങ്ങുന്നൻ (മംഗല)

ചിത്തം=ചിത്തം. (അവതാരം) മാർഗ്ഗമന്ത വരാജ്ഞാതി
 വന്ന കാലത്തെ മൊന്നു് ദൈവ ഭാവം) മേനി...കൃഷ്ണം=മൊന്നു് ദൈവ- കൃ-
 ണ്ണം=മേനിപ്പുണ്ണ്. (മേനിത്തുറപ്പുതന്നായ മൊന്നു് ദൈവമിട്ടുണ്ണ്) കാല
 ന്മാനവർ=പ്രകൃതിമാലമിട്ടുള്ള നിയ്. സന്മാനമാമി കരുതയുടേതും-
 കഴിവതാസന്മാർ=വക്ത്രശക്തി. (വക്ത്രശക്തി) നിശിലം=അറിയ. സ-
 ധ്യാനമെൻ=സന്ധ്യയിൽ (പ്രഭാതത്തിൽ) തുടങ്ങ. വെച്ചുനവർ (നമുമാകൽ)
 ഞാനും പറ്റിയുണ്ടു് കിടക്കും സാമന്ത്രിയുണ്ണ്. മേനിനും കൊള്ളുംബവൻ ഭക്ത
 ഭാവം) യുർമതി=ശിവർ.

അവമാനം = നിരന്തരമായും. ഭവിതാഗ്രം=വരാജ്ഞാൻ (വിശി-
 ഴം =മുഴുത്തും നമുക്കുന്നതു്.

இவ்வாறு—உண்மையில்.

ഇന്ത്യകുടുംബ ഗതവൃത്തി അപരസേവയിലെ മുഖ്യ ഉപയോക്താക്കളായവർക്കാണ് മിനിമൂല്യ കൈമാറ്റം ഗിഗിടിഗ നാഷണൽ പ്രോഗ്രാമിലെ കൗമാരികളുമായിത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിലെ പരീക്ഷ.

പട്ടം.

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ੭੭ ਯੋਜਨਾ.

पुनः प्रविष्टिः

20. நெடுநிலாநகரத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள கிராமத்தில் இவ்வாறு ஒரு கிராமம் உருவாகியிருக்கிறது. (தகவல்)
 21. கிராமத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள கிராமத்தில் இவ்வாறு ஒரு கிராமம் உருவாகியிருக்கிறது. (தகவல்)

എല്ലാവർക്കും

வனபூசுரம் கருணாநிதி

இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் இப்போது நடந்து

സംസ്കാരമൊഴും ഭവനനിർമ്മാണവും

ഡി.ജി.എസ്. 212 നമ്പർ കയ്യെഴുത്തു.

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വികസനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കും. (ചട്ട)

[illegible]

നിമിത്തമാക - സമുദായമായ നീങ്ങളെന്ന് ഓർത്തിൽ (മിഥുനത്തിൽ) പരസമാകുമ്പോഴാണ്.

൯. ദുഷ്ടന്മാർ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടതകളിൽ പലം
പെട്ടെന്നു മിച്ചീട്ടു മൗനമെന്ന
ഗിഷ്ടന്മാർ നിങ്ങളെ പക്ഷപാതമെന്നി-
ലൊട്ടല്ലതുകൊണ്ടു തോന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. (ശോപ)

എരിയവശാദമാമി—പ്രവൃദ്ധ.

ഇതിവിരുദ്ധതീക്ഷ്ണം കൃത്യനകര ഗാത്ര നാദമേ
കൃത്യസമ്പാദാർത്ഥിതം പിതൃതീവ സാ വീക്ഷിതാ
കൃത്യഫലവതീ തമാ മിദസതീ നിദോതാവികാ
സതീ ഭഗവതീ നിജം പതിതവ്യാധ പാദോത്താ.

പല്ലവി.

ലോകാധിപ കാന കരുണാവത്സലം
മാകണ്ഠയമേ ശോഭാ.

അനുപല്ലവി.

ആകാംക്ഷയെന്നെന്റെ മനസ്സിൽ വരുത്തുന്നു
അതിന്നനുവിഷ്ണുണാശ്ചിതജനങ്ങൾയാ. (ശോക)

ചർണങ്ങൾ.

൧. ഇന്നമേജനകർച്ചയ്ക്കു നാഗദണ്ഡാമുണ്ടു
ചെന്നു കണ്ടുവരുന്നെന്നിഷ്ടനിർകൃപാവണം
എന്നുണ്ടെന്നു മിമാംസാപരമവിടെ
വന്നീട്ടു മറ്റൊരും വഴിയിൽ കണ്ടിടമെല്ലാം. (ശോക)

൨. ആത്മാർത്ഥമിച്ഛയിൽ താതാജ്ഞവിദിപരം
അത്രയകന്നീട്ടു മൊതുവല്ലാം
എത്രയൊഴിഞ്ഞൊഴിപ്പാർക്കു മറ്റൊരാൾ

൩. ആവു വഴിപോലെ സഹജമായ് മറിച്ചീട്ടു. (ശോക)

ഇപ്രകാരംകൊണ്ട്, തുനി തുടങ്ങിയതി = പാഠങ്ങളാൽ, കൃത്യം =
=നകർച്ചകളായ നാദമേ = നാദമേ ശാത്ര = വായ്പ്പാൽ പി
= അനകര ഉദ്ദേശിയായ കൃത്യസമ്പാദന വീക്ഷിതം = കാക്കുന്നതിന
അതീവ = മറ്റൊരു കൃത്യം വാതി = ആഗ്രഹമുള്ളവളും. അതും = വധികം = ഏ
ല്ലാ പതിവുതാല്പര്യകളും അതിൽ ചുറ്റും മോശം ആയ സാമ്പത്തികരേ.
പ്രീതികൊണ്ടും = നകര ജനവിഷ്ണു, പാദോത്തം = കാലിൽ കവിട്ടു കൊ
ണ്ടു ഉദ്ധാരം = പാദോത്തം.

ശോപാദം = ശോപ വാതികൊണ്ടു കൃത്യം = കൃത്യം. ആകാംക്ഷ =
ആഗ്രഹം. എല്ലാവർക്കും അനന്തമായി കൃത്യമുള്ളവർല്ലാം ഉദ്ദേശ്യമായ റ
ജ്യാപക്ഷ (പ്രകാരം—വിധാനം) കനിവുള്ള വിവരമായ തീർന്നതു തി.
ശോകവാസിയെക്കുറിച്ച് എല്ലാവർക്കും = അതും അതും. സകലം = യാതൊരു

പത്തുവാക്യം—ചെമ്പട.

ഖണ്ഡം.

ഫ. കവലയവിശലാഖനെ കമതിയകിയമകുൻ
 ഹവകമകുമാനാമോടിയിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ
 വെതിയക്കുമെന്തിൽ പലതുകൾക്കുവ പാർ-
 മവാനിച്ഛയച്ചിടുമതിനില്ലസദയം.

പദ്യവി.

ബാലകൃഷ്ണൻ ശീല ഭരിതൻ
 ഭാവിതമിതു കേൾക്കു നീ.

സാരംഗം—മുറിയുന്ന

യജ്ഞാലോകനകരണകാൽ സ്വയമനാ-

ദൈത്യവചസ്തർക്കം

പ്രസ്ഥായ പ്രമദൈസ്സമം നിമിഷീ-

മദ്യോഗതാനാം സതീ-

ദൃഢാ ഹൃദയസംഗമനാഭിഭക്താ

ഇഷ്ടാം സ ദക്ഷിണിക

അഥാ പൃഷ്ഠിതദൃഷ്ടിനിവ്ഠതതം

വ്യാഖ്യാതൃ ദൃഷ്ടാശയം.

ഹിമാനന്ദം.

യജ്ഞാലോകനകരണകാൽ = യജ്ഞം കാണുന്നതിനുള്ള നെത്രകരണകൾ,
 പദ്യം = യജ്ഞാലോകനം. ഗീതം = വാക്കുവെച്ച, അനാദൃഷ്ടം = അനാദൃഷ്ടി,
 (വചസ്തർക്കം) സ്വയം = സ്വയം, ഹൃദ = ഹൃദയം, (അനാദൃഷ്ടാശയം) പ്രമ-
 ദമം = സമം = ഉത്തമം, അഭക്താ = അഭക്ത, പ്രസ്ഥായ = പ്രസ്താവ്യം, നിമിഷീ-
 ത = അനേക (മിക്കവാറും) പട്ടണത്തിൽ അദ്യോഗതാം = അനാദൃഷ്ടം, ഹൃദയസംഗ-
 മനാഭി = (സന്തോഷം വരുമ്പോൾ) അനാദൃഷ്ടം = അനാദൃഷ്ടം, അഭി-
 ക്ഷാ = വാക്കും, ഇഷ്ടാം = അഭിഷേകം, സദയം = സദയം, നിമിഷം = സമം, നിമിഷം = സമം,
 ദൃഢാ = അഭക്ത, അഭക്ത = അഭക്ത, അഭക്ത = അഭക്ത, അഭക്ത = അഭക്ത,
 ദക്ഷിണിക = അഭക്ത, അഭക്ത = അഭക്ത, അഭക്ത = അഭക്ത, അഭക്ത = അഭക്ത,
 വ്യാഖ്യാതൃ = വ്യാഖ്യാതൃ, വ്യാഖ്യാതൃ = വ്യാഖ്യാതൃ.

പല്ലവി.

അഗശാലയിൽ നിന്നു പോക ജവാൽ ഭൂതേശ്വരിതേ
അഗശാലയിൽ നിന്നു പോക ജവാൽ.

അനുപല്ലവി.

അഗമിപ്പതിനാളെപ്പോന്നതു
ഹന്ന നിന്നൊടു കടിച്ചുകീലേ? (യാഗ)

ചരണങ്ങൾ.

മ. പ്രീതി നിന്നിലിരിക്കെ നാരി ഗത-
നീന്ദിയാം അവ പതിയിൽ നിന്നൊരു
ദീതി തെല്ലമരില്ല നിന്നുടെ
താകനാ ഞാനല്ല സമ്പ്രതി. (യാഗ)

പുനഃഗവതാഭി—അർത്ഥം.

പ. അഷ്ടമുദിയിലെ നിന്ദചെല്ലു
കയ്യുമൊരിതു തൊന്നിയതു ഹൃദി?
വിഷ്ണുപേരവിദനാഥമിഹ് തവ
ദിഷ്ടദോഷവചന വന്നിതു.

പല്ലവി.

താത ഭർമ്മതേ നല്ലതല്ലിതു തേ കേരളം മേ വചനം
താത ഭർമ്മതേ നല്ലതല്ലിതു മേ.

ന. ഇത്തരം മോരാട്ട നിന്നടം
നത്തരം പറയുന്ന നിന്നെ
സത്വരം ഉത്തരമൊക്കെ പ-
റങ്ങിറക്കുവതെന്നതരിക നീ. (യാഗ)

ജവാൽ = വാഗ്മയിൽ. ഗതനീന്ദിയാം = നീക്കി തല്ലാത്തവനായം.

വിഷ്ണുപേര = പരാജനാഥൻ. വിഷ്ണുദോഷവചനം = മർദ്ദദോഷത്തെ

ദർശനം = (തൂങ്ങിപ്പോകുക) ചീത്തയായിത്തീർന്നിരിക്കുക.

മുഖാരി-ചെമ്പട

ശുക്ലം ചിതു: ശുക്തിവിഭാഗധിവചസ്സോ സാ
ഗതപാ സതീ ജ്ഞതമിധമ: ഭവേന
നതപാ ത്രിതാ ഏകി ജിതാപി ത്രിതാ ശുഖാ മ
സ്ഥിതപാ പര: പരമേത: ശിശിഷ്ടവച:

പല്ലവി.

തിരുവൈരമൈ ദകരേണ ദാമഃ
ദേവദേവ ഔ.

നാൽപല്ലവി.

ഏകൈവ ജ്ഞാതപാദാമഃ

ഏല്ലാം നീ താൻ സഹിതാണാ.

(തിരുവ.)

ചരണങ്ങൾ

- മ. മാനസീയം തവ വാക്യം മാനിതാമതേ ദേവകുലം
മാനത.നം വന്നീവണ്ണം മാമുചുല്ലഭ ശരഭം. (തിരുവ.)
- വ. ഫേത താതന്തന്റെ മാനഹാരി ചെന്തുന്നിനില്ലാത്തി
നിന്നിടവതിയെള്ളതെ നിന്നിപ്പുതു സഹിതാ താൻ. (തി)
- ന. താമനാശീലനാകന്ത ഭജനാചെല്ലവാനതും
താമസിപ്പീടൊല്ലാ മത തമനാവിനല്ലീനിമൽ (തിരുവ.)

പിതൃ=തല്ലൻ. ഏൻ വിഭാഗധിവചസ്സോതിന് ജ്ഞാതിയാണു
(കണ്ണത്തുതൊഴു; വചസ്സോതി=തല്ലനാപ=കുട്ട്. സാഗതി, താ=തെ
ല്ലേം. ജ്ഞതമിധമം=ജ്ഞാതികളിൽ. മാനത=മാനം നതപാ=തെ
നിട്ട്. ഏകിജിതാപി ഏതാ=മതം. ജിതാ താപി=മതം
തം. നതാ=തെല്ലാതാമം ശുഖാമം=തെല്ലാതാമം. നതപാ=തെല്ലാ
നിട്ട്. പര=തിവരൻ) ഭാഗിക. സ്ഥിതപാ=നിതരൻ. പര
നം=തിവരൻ. ശിശിഷ്ടവച=ഇല്ലാതം വർത്തം. താൻ താൻ
വചതിൽ വട്ട് പരസ്ഥമായി തെല്ലാതിയതിൽ മതംതെല്ലാ തെല്ലാതം,
താൻ താൻ പാതാതാതെല്ലാ താൻ വിചാരിച്ചു തെല്ലാ, തെല്ലാ
തെല്ലാതിൽ താതം തെല്ലാതാതം താൻ തിരിച്ച, "തെല്ലാ
മതിയല്ലിൽ താതെല്ലാ വിഭാഗം" തെല്ലാതം താൻ വിചാരിച്ചതെ
ല്ലാതം താൻ സാധിതതെല്ലാ താതം താൻ താൻ വർത്തം തെല്ലാ

കൈരളി—വെമ്പട.

പല്ലവി.

നന്മാപാപമനുഷ്യൻ ചെറുമാമകങ്ങളെ! അവ
വെമ്പടൻ വെട്ടുന്നതല്ല ഞാൻ—കൈകളെ മേ-
ലൊന്നുവെക്കാനാകും!

അനുപല്ലവി.

ആനക്കുളിരിനിനക്കരിപ്പൻവ
ചിന്തിക്കാവടേറ സന്തതക്കുളി. (സന്താപ)

പാണിശരം.

1. കൈനക്കുളിരിനിനക്കരിപ്പൻ കളിതമുണ്ടാമെന്നാതു
കിന്നകത കണ്ടിട്ടു ചുറ്റുംജാൽ—കണ്ടുകൊരുക തൽ.
കളുതുതന്നു ചെളിപ്പിപ്പൻ
പ്രപഞ്ചാണാനവനവനിവചനാശ
തൃണമിവ സചടി പതിപ്പതു കാൺക. (സന്താപ)
2. മൃഗനാകമവൻപൊന്നു മുറുവാക്കുക കേട്ട പാപ-
രിപ്പുകാൽമോളിപ്പുവയടെ—ഗർവവുമിന്ന
നല്ലമക്കീടുവന്നതു ഞാൻ
കുടിപമതികളുടെ കണ്ണനികൾ കളവാൻ
നിടിമനനനനന തടവിരേ നഥി നഥി. (സന്താപ)
3. ഉൽക്കുലാഹരകാരുവമുറക്കുമ്പിൻപൊധം വെടിഞ്ഞു
മിന്നാം ചെല്ലുന്ന കണ്ണൻ—മുക്കം തീപ്പാ-
നിക്കാലം സംഗതിവന്നാഹരം.
ചെല്ലുന്നവൻ ചിരി വരുന്നതു
പമപ്പുവൻ കൈനികാലം. (സന്താപ)

മരണാശ്വാസമെന്നാകാം—മരണാശ്വാസമെന്നാകാം. നടുവന്നു മേ.
അതാം=വൃദ്ധനാം. ചിന്തിക്കുകതന്നെ=തൽകാലം സാധിപ്പിക്കുന്നതിൽ.
കുളി=തളിരകളെപ്പോലെ. കൈകളെപ്പോലെ=കൈകളെ കണ്ടുപിടിക്കും. പ്ര-
പഞ്ചാനവനവനിവചനാശ=തന്നെത്തന്നെ. തീയുടെ നടുവിൽ. (ബ്രഹ്മം) തു-
ന്നം. ഇതാം=വൃദ്ധനാം. ഉൽക്കുലാഹരം=കൈകളെ കൈകൾ. ചെല്ല-
ന്നവനെക്കണ്ടുപിടിക്കും. പമപ്പുവൻ=തന്നെ. (ബ്രഹ്മാന്റെയോർ)

സാരംഗം—ചൊമ്പട.

തല്ലാലോട്ടു തീപ്പുകാപത്രീപുരഹലലാ-
 ടാക്കിരൂർത്താരിതാതാ
 ബിദ്രാദാരിമേഹൽമിസ്ത്രീശിവമുഖമഹ-
 ശസ്ത്രജാലാസ്യകീർണ്ണം
 തദ്ദാണീസൃഷ്ടയാദിപ്രതിഭവപുഷാ
 മദ്രകാദ്യോസമാദനം
 കൈരളാതാ വികേദ്രം പ്രമുഖംവനരവം-
 തദ്ദമിത്യാപചരണം.

പല്ലവി.

ശങ്കര ജയ മഗവൻ മവൽപര-
 പങ്കജമിഹ വരണം.

അനുപല്ലവി.

കിരുകനായിട്ടകമനംപലുനം
 കിരുകണീയമതതരംചെല്ലണം.

(ശങ്കര)

തല്ലാലോട്ടാതാ—ആത്മസാരത്തിൽ കാണിച്ചു കൊടുത്തതുകൊണ്ടു തീപ്പുകാരന്റെയ യഥാർത്ഥത്തിൽ (നോറിയില്ലുള്ള കണ്ണിൽ) മുള്ളു ചുവരുന്നതിന്നു താഴ്ന്നതിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുമെന്നും, കിരുകണ്ഠി = മോർക്കിടംവന്നിയ കൈകളാൽ (അഗ്രവലനം ചെയ്ത്) വളരെ കൈകൾ ഉണ്ടെന്നു തുടങ്ങിക്കാ—ടി സാരപ്രയാഗ്നയെന്ന് തുടങ്ങിയതായും തുടർന്ന് ത്രിശിരംപാദം—ത്രിശിരം (മൂലം) തുടങ്ങിയ മൂലമായ ആയുധമുണ്ടെന്നും അതീർണ്ണം = തുടർച്ചയായ (അകത്തും ഒഴിഞ്ഞുപോ—എല്ലാ കണ്ഠിവും എന്ന് താമ്രം) നിമുൽ = ശക്തിയെന്നു നാം, തദ്ദാണീസൃഷ്ടയാ = സന്ധിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവളും—തദ്ദിപ്രതിഭാ വാപുഷം = ചർമ്മത്തിൽ അതിർന്ന ശക്തിയുള്ളവളും താമ്രം = മേലോട്ടാ = മേലോട്ടാ ദിശയാളു സമമതം = കൂടിയവനും. മേലോട്ടാ = മേലോട്ടാപ്രപനം. ആയുർവിരമം, പ്രമുഖംവനരവം = കൂട്ടാനമേലുള്ളതിന്റെ സാരം ചോർച്ചയ്ക്കു നാശമെന്നുള്ളതിനവനായി. മദ്രം = ശിവദാദം. ശ്രീ തദ്ദാപരതം = തദ്ദാപരം = വരണം.

കിരുകണീയം = ചൊല്ലപ്പെടുന്നത്. കിരുകണ്ഠി.

ചരണങ്ങൾ.

൧. മനുജാഭിജിതരഞ്ജംഖില
മനുജാഭിദ്രവനദാൽ
ഗിരിശ നികലശിശുജ്ജ്വലകമിഥ
മുദുഭക്ത ഭക്ത മജാഭിദ്രവനദിതാൽ. (ശങ്കര)
൨. സ്ഥലമരംകരൻ വിവരാശിനി
ജലമാംശിനിതലവം
അഭിജനോക്തിലുടനന്തഗുണജഗദാധി
തടവതില്ലസ്ഥിതിപൊരിപൊടിപ്പൻ. (ശങ്കര)
൩. പുഷ്പാസ്തവ വരാഹാഭിത
പരിവരാഭിതപരശ്വരാ
ഹംഗിശിശു കന്യ നിദ്രിതമർത്തധുനാ?
മയം വിദഗ്ദ്ധമോഹനീശ്വരശിശു. (ശങ്കര)
൪. നളിനാസനസ്തനാകിത
ജലമനൽമഖദാഗം
തന്നിതാസ്തൻ നിസ്തനാമുദമനനെ
നിന്നമലനകൊന്നുവന്നിടേണം

പല്ലവി.

വീരപ്രഭാഭൂ സിന്ധരാജിത
ഭൂമിദ്രുജ്ജ്വലാം.

മരുതം = മരുതം = മരുതം. മരുതിനനാഭർ = മരുതം = ഇ(കർമ്മം) മരുതം (മരുതം) മരുതം മരുതിനാഭർ മരുതിനാഭർ മരുതിനാഭർ. സ്ഥലം = സ്ഥലം. വിവരം = വിവരം. (മരുതം = മരുതം) മരുതിനാഭർ മരുതിനാഭർ മരുതിനാഭർ. പുഷ്പാസ്തവ = പുഷ്പാസ്തവ. പരിവരാഭിത = പരിവരാഭിത. നിദ്രിതമർത്തധുനാ = നിദ്രിതമർത്തധുനാ. മയം = മയം. വിദഗ്ദ്ധമോഹനീശ്വരശിശു = വിദഗ്ദ്ധമോഹനീശ്വരശിശു. നളിനാസനസ്തനാകിത = നളിനാസനസ്തനാകിത. ജലമനൽമഖദാഗം = ജലമനൽമഖദാഗം. തന്നിതാസ്തൻ നിസ്തനാമുദമനനെ = തന്നിതാസ്തൻ നിസ്തനാമുദമനനെ. നിന്നമലനകൊന്നുവന്നിടേണം = നിന്നമലനകൊന്നുവന്നിടേണം. ൪. മരുതം.

൯. സതിയെ മരുതിപലതുമിങ്ങ
 പറഞ്ഞതും വിവ കമനികര
 സദസി ക്കേസിച്ചതും ബത
 സാധു നിവഹിവ നന്നാക്കോ.
 കൃഷ്ണതീവീരന്റെ സ്ത്രീപണമഖിരം
 കമ്പ മണമൊക്കെ സർ-
 ദുഷ്ടസ്വന്തൃത്യകീടം കരണമെന്നിനാ
 ഒക്കിണാണെന്ത ക്രമാവ
 തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം-
 നന്നവൃന്ദാകാണാം
 പരകൃ വൈകല്യമേഴേ പാധി കമനികരം-
 ദ്രവപരം മരപരം അർത്ഥം.

മലയരി—ചങ്ങരി.

അതൃഷ്ണാമരിപ്രവൃത്തധിരൂപം-
 സ്ത്രീസ്വന്തൃത്യകീടം കരണമെന്നിനാ
 തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം-
 നന്നവൃന്ദാകാണാം

പരകൃ = പരകൃഷ്ണാണാം ത്രിവിധമേകം ത്രിവിധവൈവിധ്യം കേവലം ദൈവം
 മരുതിപലതും = മരുതിപലതും = മരുതിപലതും = മരുതിപലതും = മരുതിപലതും
 കമനികരം = കമനികരം = കമനികരം = കമനികരം = കമനികരം
 സദസി ക്കേസിച്ചതും = സദസി ക്കേസിച്ചതും = സദസി ക്കേസിച്ചതും = സദസി ക്കേസിച്ചതും
 ബത = ബത = ബത = ബത = ബത
 സാധു നിവഹിവ നന്നാക്കോ = സാധു നിവഹിവ നന്നാക്കോ = സാധു നിവഹിവ നന്നാക്കോ
 കൃഷ്ണതീവീരന്റെ സ്ത്രീപണമഖിരം = കൃഷ്ണതീവീരന്റെ സ്ത്രീപണമഖിരം = കൃഷ്ണതീവീരന്റെ സ്ത്രീപണമഖിരം
 കമ്പ മണമൊക്കെ സർ = കമ്പ മണമൊക്കെ സർ = കമ്പ മണമൊക്കെ സർ
 ദുഷ്ടസ്വന്തൃത്യകീടം = ദുഷ്ടസ്വന്തൃത്യകീടം = ദുഷ്ടസ്വന്തൃത്യകീടം = ദുഷ്ടസ്വന്തൃത്യകീടം
 കരണമെന്നിനാ = കരണമെന്നിനാ = കരണമെന്നിനാ = കരണമെന്നിനാ
 ഒക്കിണാണെന്ത ക്രമാവ = ഒക്കിണാണെന്ത ക്രമാവ = ഒക്കിണാണെന്ത ക്രമാവ
 തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം = തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം = തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം
 നന്നവൃന്ദാകാണാം = നന്നവൃന്ദാകാണാം = നന്നവൃന്ദാകാണാം = നന്നവൃന്ദാകാണാം

അതൃഷ്ണാമരിപ്രവൃത്തധിരൂപം = അതൃഷ്ണാമരിപ്രവൃത്തധിരൂപം = അതൃഷ്ണാമരിപ്രവൃത്തധിരൂപം
 സ്ത്രീസ്വന്തൃത്യകീടം = സ്ത്രീസ്വന്തൃത്യകീടം = സ്ത്രീസ്വന്തൃത്യകീടം
 കരണമെന്നിനാ = കരണമെന്നിനാ = കരണമെന്നിനാ
 തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം = തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം = തൃഷ്ണാവിഷം പനാദസ്ത്രതിസന്തപ്യകം
 നന്നവൃന്ദാകാണാം = നന്നവൃന്ദാകാണാം = നന്നവൃന്ദാകാണാം

ഭൂപാത്രം—അഭിനയം.

കൈയ്യൽ ക്ഷണമേവ മരണനിരസം സംയുക്തകണ്ഠസമഖം-
സൂത്രകോനഗ്രഹജീവിതകാഥവിവിധതലപൂർണ്ണ തരമനുസരണം
ഖടപാംഗാഭിമുഖശങ്കരം ശക്തികലാഭാസപരജനാമണ്ഡലം
സംക്രമംഗം പ്രണതകാഷ്ഠമുഞ്ചിതനാഭി ജുഗുവാം ഏഷ്ടാഭരണം.

ചരണങ്ങൾ.

൧. ചന്ദ്രചൂഡനമോസ്തത ജയ
സന്തതം ജഗദ്ഭീമ!
സർവ്വധാ സമനീയമേവ മേ-
മാപനായമിതിശ്രീ! ഹരഹര! വിജയ പാത്സ്യം ഭരത!
൨. ഭക്തിനികുവിനിക്കു മഹാനി വാ-
മാതെ തമിത മരേന്ദ്ര!
അനുമാം തവ ഭൂതമനസ്സ നി-
നച്ചുകൊരുക ശിരീശ! ഹരഹര! (വിജയ)
൩. ചിരമുക്തതിതായിട്ടും പര-
മാത്മസുഖമേവാലം!
നിന്മലതപമറിഞ്ഞിടുന്നതി-
നിതജനം പുനരാഭൂത ഹരഹര! (വിജയ)

അഥ മേകലിനസം = സമുദിനയമഹാജ്ഞി സംയുക്തകണ്ഠസമഖം = മധ-
കർമ്മപുത്ര കണ്ഠാങ്കാമകൃദിത്തവനം. സൂത്രകോനഗ്രഹജം = കിരണകരം നാനഗ്രഹ
അങ്കമേഖിവിചയനം ഏഷ്ടാഭരണം = സദാസംഭരണവനം. സതതം = മരണ
തൽക്കണ്ഠം ഏവമേതദനേ നന്നം. യാജ്ഞാൽസനം = യാജ്ഞം. വിവി-
ധജ് = ഭാഗവതം. സപൂർണ്ണ = മൃതമർദ്ദം. ഖടപാംഗം... = കർമ്മം =
ഖടപാംഗം. (ഭിരമകര മണ്ഡി) മൃതപാദനകാഞ്ചി ദോഷിക്കുന്ന മൃതപാദനം
ശരീരം... = ചന്ദ്രകുലയിൽ ദോഷിക്കുന്ന ചന്ദ്രനം. മൃതാങ്കാമകൃദിത്തവനം
അഥ. അഷ്ടമുഞ്ചിതനാഭിമരണം. സംക്രമംഗം പ്രണതം = സമുക്തം. അഭരണം
കർമ്മപാദനം. അമരം = മൃതമരണം. ജുഗുവാം = ജുഗുവാം.

നമഃ ജിഗ്മുഭത = മരണശാപവിമോഹം ക്ഷമം. സമനീയമേവ
സമനീയമേവ മേവം. ചിരമുക്തനി = ചിരമുക്തനാമിതി പ്രാപ്തം. സ-

൯. മർക്കുമാരി സതീ സതീ തവ
ശക്തിയെന്നറിയാതെ
ധിക്കരിച്ചതിനിന്നുനഗ്രഹം-
മേകിയതു കരുണാ തേ ഹരഹര! (വിഭോ)
൧൦. പാണിതന്നുടെ വൃത്തി വിലപ-
മുളങ്ങരകൊണ്ടു തവാർച്ചനം
വാണിപ്പത്തി മൊസ്തു തവ ഇഷ്ടം-
നാമഗണസംകീർത്തനം ജയ ഹരഹര! (വിഭോ)
൧൧. ഭക്തിതരക തവ ചക്രിതസുധയതു
ചിഞ്ചതു മേ ത്രുവണം സഭാ
വാദ ശങ്കര ഗിരിശ വിഹരതു
ഭവതി മമ പൃഥ്വേ മദാ ജയ ഹരഹര! (വിഭോ)
൧൨. ഉരഗഭൃംഗങ്ങൾ! സരസഭാഷണം!
സുജനമുതലാണു പാഹിമാം
നീയെമോചന ശശിവിഭോചന-
ശിഖിരിവോചന! പാഹിമാം ഹരഹര (വിഭോ)
൧൩. വിപദപാസന! വിഹഗപാഹന!
വിധിക്രതാർച്ചന പാഹിമാം
ത്രിപുരഗാസന! ഗിരിശരാസന!
വൃന്ദഭക്തന പാഹിമാം ഹരഹര! (വിഭോ)

തീ=പതിവുതയായ സതീ. വാണിപ്പത്തി=വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ. ചക്രിത
=കലയാകുന്ന അമൃതം. (ത്രുവണം) മേ ത്രുവണം=മേൽക്കു കാൽ. വി
=കുളിപ്പിക്കുക. വിഹരതു=കളിച്ചുനടക്കുക. ഭവതി=ഭവാനിൽ. സുജ
നമുതലാണു=സത്തുളക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവരെ! നീയെമോചനം=നര
കത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നവനെ, ശശിവിഭോചനശിഖിരിവോചനം=
ചന്ദ്രൻ, സൂര്യൻ; അഗ്നി എന്നിവ നേത്രമോളുള്ളവനെ. വിപദപാസനം=
മതില്ലാത്തതെന്നവനെ. വിഹഗപാചനം=വിഹ്വേഗം ഇവരാൽ പൂ
ർണ്ണപ്പെടുന്നവനെ. ഗിരിശരാസനം=പർവതം വില്ലാഭമിയവനെ. (ത്രിപുര
=കുളിപ്പാത്തിൽ മഹാമേരുവിനെ വില്ലാഭമിയുന്നു)

പുറമ്പിൽ — ചെമ്പട.

ഖണ്ഡങ്ങൾ,

൧. നീക്കേസംഭവനന്ദന! സുമതേ
നീക്കസഭാവചിതജതതതിനിമൽ
പാതം തിന്നുകെ മേപ്പിനിമിത്തം
പരിഭവമിങ്ങനെ വന്നുവെച്ചു.

൨. ആത്മികളെല്ലാം തീർന്നു ഭവാനാം
ആനന്ദന വസിക്കു നികാതം
കീർത്തിയാചന്ദ്രാശം വിവസതു
കെല്ലൊട്ടു ശിവകൃപയാ ഭവതു ധൃതേ.

കൃതാശീർവാദം ത്രിപുരഭിനിസ്സാകം ജയിതയാ
ഗിരീശം കൈലാസം ഭഗവതി ഗിരീശേ ഗതവതി
സുരലൈസ്സാനന്ദൈർമ്മ്യനിഭിരപി സല്ലാലിതയശാഃ
പ്രജ്ഞശാ ഭക്താപി പ്രമാസുഖമല്ലൊസ്തു നഗരീം.

നികാതം = ഹാരം. ആചന്ദ്രാശം = ചന്ദ്രൻ, സൂര്യൻ ഉജ്ജിഷ്ടനാ
കാലം. വിവസതു = വിവസരേ. കൃപകൾക്ക് ശുഭംഭവതു = മംഗളമു
ക്തമു.

അഥ കൃതാശീർവാദം = ആശീർവാദം ചെയ്യവതം. ത്രിപുരഭിനി = ഭൂ
പുരാരക്കരണമുതൽ. ഗിരീശേ ഭഗവതി = (സപ്തഭദ്രീ) ശിവഭഗവാൻ ജയിക്കു
വാകം = മോക്ഷമേഘകുടി. കൈലാസം. ഗിരീശം = കൈലാസപർവതത്തിലെ
ശ്വ. ഗതവതി = പോയപ്പോൾ. സാനന്ദൈർ = സന്തോഷമുള്ളവരായ. സുര
ക്കൾ = ദേവപ്രാധുര്യവും. മനിഭിരപി = മഹർഷിമാരും. ശ്ലാഘിതാ
= സ്തുതിക്കപ്പെട്ട യാദവന്മാരുള്ളിയിരുന്നതായ. പ്രജ്ഞാ ഭക്താ അപി =
ജാപതിയും നഗരീം = നഗരിയിൽ. സുഖം അല്ലൊസ്തു = സുഖമായിര

